

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ВІДДІЛ ДОСЛІДЖЕНЬ

*Використання договорів Ради Європи у судовій практиці
Європейського суду з прав людини*

Прохання до видавців або організації, які бажають відтворити цей звіт (або його переклад) у друкованій чи електронній формі, звертатися до publishing@echr.coe.int стосовно умов отримання дозволу

© Рада Європи / Європейський суд з прав людини, червень 2011 року

Звіт підготовлено відділом досліджень англійською мовою, і він не має зобов'язуючої сили для Суду. Його можна завантажити на сайті: www.echr.coe.int (Судова практика/Аналіз судової практики/Дослідження, звіти).

ВИКОРИСТАННЯ ДОГОВОРІВ РАДИ ЄВРОПИ В СУДОВІЙ ПРАКТИЦІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ

Зазначений документ, який підготовлено науково-бібліотечним відділом Суду, містить таблицю з переліком посилань на договори Ради Європи (до 30 червня 2011 року), які цитуються в рішеннях та ухвалах Суду. У судовій практиці Суду є посилання на п'ятдесят шість договорів. Договір, який цитується найчастіше, це – Європейська соціальна хартія 1961 року, переглянута в 1996 році.

Таблиця охоплює конвенції, на які є посилання в будь-якій частині рішень та ухвал Суду, включаючи доводи сторін та окремі думки, а також договори, на які є лише випадкові та непрямі посилання в інших міжнародних договорах чи рішеннях. Більшістю в цьому списку є договори, які сам Суд охарактеризував як договори міжнародного права стосовно окремої справи і/або на які він спирався у своїх обґрунтуваннях.

Конвенції та угоди Ради Європи, які були відкриті для підписання з 1949 по 2003 роки, опубліковано в серії Європейських договорів (ETS № 001 до 193 включно). Із 2004 року – у серії договорів Ради Європи (CETS № 194 і т.д.). Термін «СКПЛ» (французькою «CEDH») стосується Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

Перелік договорів

Цивільна конвенція про боротьбу з корупцією	60
Конвенція про захист прав і гідності людини щодо застосування біології та медицини: Конвенція про права людини та біомедицину	56
Додатковий протокол до Конвенції про права людини та біомедицину, який стосується біомедичних досліджень	62
Додатковий протокол до Конвенції про захист прав людини та біомедицину, який стосується трансплантації органів і тканин людського походження	61
Конвенція про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних	40
Конвенція про охорону архітектурної спадщини Європи	44
Конвенція про цивільну відповідальність за шкоду, заподіяну діяльністю, що становить небезпеку для навколишнього середовища	51

Конвенція про кіберзлочинність	60
Конвенція про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом	63
Конвенція про захист довкілля засобами кримінального права	59
Конвенція про визнання кваліфікацій з вищої освіти в європейському регіоні	57
Конвенція про передачу засуджених осіб	58
Додатковий протокол до Конвенції про передачу засуджених осіб	58
Конвенція Ради Європи про заходи щодо протидії торгівлі людьми	62
Конвенція Ради Європи про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом, та про фінансування тероризму	49
Конвенція Ради Європи про недопущення безгромадянства у зв'язку з правонаступництвом держав	64
Конвенція Ради Європи про запобігання тероризму	37
Рамкова конвенція Ради Європи про значення культурної спадщини для суспільства	64
Кримінальна конвенція про боротьбу з корупцією	59
Європейська угода про режим пересування людей між державами-членами Ради Європи	19
Європейська угода про осіб, які беруть участь у процесі Європейської комісії та Європейського суду з прав людини	31
Європейська угода про осіб, які беруть участь у процесі Європейського суду з прав людини	55
Європейська хартія регіональних мов або мов меншин	50

Європейська хартія місцевого самоврядування	45
Європейський кодекс соціального забезпечення	29
Європейський кодекс соціального забезпечення (переглянутий)	48
Європейська конвенція про мирне вирішення спорів	15
Європейська конвенція про запобігання катуванням чи нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню	46
Європейська конвенція про захист тварин, призначених на забій	39
Європейська конвенція про встановлення (загальних правил поведження з громадянами однієї держави-учасниці на території інших держав-учасників)	14
Європейська конвенція про видачу правопорушників	15
Другий додатковий протокол до Європейської конвенції про видачу правопорушників	38
Європейська конвенція про інформацію щодо іноземного законодавства	31
Європейська конвенція про взаємну допомогу у кримінальних справах	20
Європейська конвенція про громадянство	57
Європейська конвенція про визнання та виконання рішень стосовно опіки над дітьми та про поновлення опіки над дітьми	39
Європейська конвенція про соціальну та медичну допомогу	14
Європейська конвенція про імунітет держави	34
Європейська конвенція про усиновлення дітей	30
Європейські конвенція про усиновлення дітей (переглянута)	64
Європейська конвенція про здійснення прав дітей	55

Європейська конвенція про міжнародну дійсність кримінальних вироків	32
Європейська конвенція про правовий статус дітей, народжених поза шлюбом	36
Європейська конвенція про незастосування строків давності до злочинів проти людяності та воєнних злочинів	36
Європейська конвенція про боротьбу з тероризмом	37
Протокол, що вносить зміни до Європейської конвенції про боротьбу з тероризмом	37
Європейська конвенція про передачу провадження у кримінальних справах	34
Європейська конвенція про транскордонне телебачення	47
Європейська культурна конвенція	18
Європейська рамкова конвенція про транскордонне співробітництво між територіальними общинами та властями	39
Європейська соціальна хартія	22
Європейська соціальна хартія (переглянута)	56
Рамкова конвенція про захист національних меншин	51
Генеральна угода про привілеї та імунітети Ради Європи	13
Протокол до Генеральної угоди про привілеї та імунітети Ради Європи	12
Статут Ради Європи	7

ETS/ CETS	Договір		Рішення/ рішення про допуск	Стаття ЄКПЛ	Відповідні пункти
001	СТАТУТ РАДИ ЄВРОПИ	Відкрито до підписання: 5/5/1949 вступ у силу: 3/8/1949	«Лоулесс проти Ірландії» (№ 1), 14 листопада 1960 року, окрема думка пана Г. Марідакіс, Серія А. 1	ст. 44	(Окрема думка) «Суд є високим контролюючим органом, який створено для гарантування європейського порядку, установленого ЄКПЛ»
		загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися:47	«Голдер проти Сполученого Королівства», 21 лютого 1975 року, § 34 - § 35, Серія А. 18	ст. 6	(Право) «Суд посилається на положення Статуту стосовно верховенства права в цілях тлумачення статті 6 § 1, яке передбачає право на доступ до судів у цивільно-правових питаннях»
		«Х. проти Австрії», № 3374/67, 6 лютого 1969 року	ст. 6 §1	(EN DROIT) Référence à l'article 40 du Statut sur les immunités et privilèges des membres de l'Assemblée parlementaire du Conseil de l'Europe.	
		«Саттер проти Швейцарії», 22 лютого 1984 року, додаткові зауваження судді Ганшоф Ван Дер Меєрш на підтримку своєї окремої думки, Серія А. 74	ст. 6	(Окрема думка) «Обмежене тлумачення права, гарантованого ЄКПЛ, не узгоджується з її предметом і метою, оскільки вони зазначаються у преамбулі як самої Конвенції, так і Статуту Ради Європи, організації, у рамках якої було задумано ЄКПЛ»	
		«Грецькі нафтопереробні заводи «Стран» і «Стратіс Андреадіс» проти Греції», 9 грудня 1994 року, § 46, Серія А. 301-В	ст. 6	(Право) «Суд посилається на положення Статуту стосовно верховенства права в цілях тлумачення статті 6 § 1, яке передбачає право на доступ до судів у цивільно-правових питаннях»	
		«Т. проти Сполученого Королівства», № 24724/94, § 47, 16 грудня 1999 року	ст. 6	(Факти) Цитується у Рекомендації № R (87) 20, схваленій Комітетом міністрів 17 вересня 1987 року. Див. також: «В. проти Сполученого Королівства» (ВП), № 24888/94, § 49, ЄСПЛ 1999-IX	

«Босфорус Хава Йоллари Туризм Тікарет Анонім ШИРКЕТІ проти Ірландії» № 45036/98, ЄСПЛ 2005-VI	ст. 1	(Право) В аргументах уряду: «ЄКПЛ слід тлумачити таким чином, щоби надати державам можливість дотримуватися міжнародних зобов'язань»
«А. проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність), № 35373/97, 5 березня 2002 року	ст. 6 §1 ст. 8 ст. 14	(Факти) Стаття 40 Статуту цитується як норма міжнародного права Див. також: «А. проти Сполученого Королівства», № 35373/97, § 33, ЄСПЛ 2002 X; «Золман проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність), № 62902/00, ЄСПЛ 2003 XII
«Лялік проти Словаччини» (рішення про прийнятність), № 66073/01, § 3, 18 червня 2002 року	ст. 53	(Факти і право) Заявник стверджував, що призупинення перерахування його зарплатні порушило статтю 53 ЄКПЛ і статтю 3 Статуту. Проте Суд не знайшов жодних ознак порушення ЄКПЛ. Див. також: «Харабін проти Словаччини» (рішення про прийнятність), № 62584/00, § 4, 9 липня 2002 року
«Лайонз проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність), № 15227/03, ЄСПЛ 2003-IX	ст. 46	(Факти) Цитуються в Рекомендації № R (2000) 2, схваленій Комітетом міністрів 19 січня 2000 року
«Г.Б. проти Болгарії», № 42346/98, § 15, 11 березня 2004 року	ст. 3	(Факти) Болгарія опосередковано взяла на себе зобов'язання щодо скасування смертної кари після ратифікації Статуту (відповідність статті 3 Статуту). Див. також: «Йоргов проти Болгарії», № 40653/98, § 16, 11 березня 2004 року
«Рамірес Санчес проти Франції», № 59450/00, § 85, ЄСПЛ 2006-IX	ст. 3	(Факти) Цитується в Рекомендації № R (2006) 2 Комітету міністрів державам-членам щодо Європейських пенітенціарних правил, схвалених 11 січня 2006 року

«Гуттен-Чапська проти Польщі» [ВП], № 35014/97, частково окрема думка судді Загребельського, ЄСПЛ 2006-VIII	ст. 46	(Окрема думка) «Стала практика Комітету міністрів щодо визначення загальних заходів для урядів та прохання виконувати їх з метою попередження подальших порушень зазвичай обґрунтовується більше статтею 46, ніж загальними зобов'язаннями Комітету міністрів» (за статтями 3, 8 і 15 Статуту Ради Європи)
«Маркович та інші проти Італії», [ВП], № 1398 - № 1303, § 84, ЄСПЛ 2006-XIV	ст. 6 §1	(Право) Основне пояснення статті 6 ЄКПЛ передбачено в статті 3 Статуту РЄ стосовно принципу верховенства права
«Бартік проти Росії», № 55565/00, § 50, ЄСПЛ 2006-XV	ст.2-П4	(Право) «Скасування обмежень на міжнародні поїздки в особистих цілях було розцінено як необхідну умову членства в Раді Європи»
«Бехрамі і Бехрамі проти Франції і Сараматі проти Франції, Німеччини та Норвегії» (рішення про прийнятність), № 71412/01 і № 78166/01, § 111, 2 травня 2007 року	ст. 2	(Право) У доводах польського уряду: «Відповідальність держав, які беруть участь у діяльності щодо захисту миру та зміцнення демократії, суперечитиме цінностям Хартії».
«Свято-Михайлівська Парафія проти України», № 77703/01, § 85, 14 червня 2007 року	ст. 6 §1	(Факти) Стаття 4 цитується у Висновку № 190 (1995) щодо заявки України на вступ до Ради Європи
«Lelièvre проти Бельгії», № 11287/03, § 104, 8 листопада 2007 року	ст. 5 §3	(EN DROIT) La Cour se réfère à la prééminence du droit telle que mentionnée dans le Statut pour interpréter l'article 5 § 3.

«D.H. та інші проти Чеської Республіки», [ВП]. № 57325/00, § 54, ЄСПЛ 2007 IV	ст. 3 ст. 6 §1	(Факти) Стаття 15 «b» цитується у Рекомендації № R (2000) 4 Комітету міністрів державам-членам щодо освіти дітей ромів / циган у Європі
«Кафкаріс проти Кіпру» № 21906/04, § 72, 12 лютого 2008 року	ст. 3 ст. 5	(Факти) Стаття 15 «b» цитується в Рекомендації № (2003) 22 про умовно-дострокове звільнення, схваленій Комітетом міністрів 24 вересня 2003 року
«Гуттен-Чапська проти Польщі» (дружне врегулювання), № 35014/97, окрема думка судді Зіме, що збігається з позицією більшості складу Суду	ст. 46	(Окрема думка судді, що збігається з рішенням Суду) «Важливими елементами згоди держави є нинішні елементи, які дозволяють Суду триматися цього напрямку, і в тому числі через рекомендацію Суду визначити основну системну проблему і її джерело через процедуру, прийняту в Комітеті міністрів з важливих питань (див. статтю 15 «b» і статтю 20 «a» Статуту Ради Європи)»
«Карт проти Туреччини», № 8917/05, § 34, 8 липня 2008 року	ст. 6 §1	(EN FAIT) Référence à l'article 40 du Statut sur les immunités et privilèges des membres de l'Assemblée parlementaire du Conseil de l'Europe.
«Ренольд проти Франції», № 5608/05, § 65, 16 жовтня 2008 року	ст. 2 ст. 3	(Факти) Стаття 15 «b» цитується в Рекомендації № Rec (2006) 2 щодо Європейських пенітенціарних правил, прийнятій Комітетом міністрів 11 січня 2006 року
«Славомир Мусял проти Польщі», № 28300/06, § 63, 20 січня 2009 року	ст. 3 ст. 8	(Факти) Стаття 15 «b» цитується в Рекомендації № Rec (2006) 2 щодо Європейських пенітенціарних правил, прийнятій Комітетом міністрів 11 січня 2006 року
«Віжеліс проти Чорногорії і Сербії», № 11890/05, § 57 і § 67, 28 квітня 2009 року	ст. 6 §1 ст. 8 ст.1-П1	(Факти і право) Насамперед Суд зазначає, що Комітет міністрів відповідно до статей 4 і 16 Статуту Ради Європи має право запропонувати державі приєднатися до цієї організації, а також вирішувати «всі питання стосовно внутрішньої організації і порядку Ради»

«Справа «Швейцарський союз проти ферм» проти Швейцарії» (№ 2), № 32772/02, § 33, 30 червня 2009 року	ст. 10	(Факти) Стаття 15 «b» цитується в Рекомендації № R (2000) 2 Комітету міністрів «Щодо повторного розгляду або поновлення провадження у певних справах на національному рівні після прийняття рішень Європейським судом з прав людини»
«Маноле та інші проти Молдови», № 13936/02, § 52, 17 вересня 2009 року	ст. 10	(Факти) Стаття 15 «b» цитується в Рекомендації № R (96) 10 Комітету міністрів «Про гарантії незалежності громадського телерадіомовлення»
«Енеа проти Італії», № 74912/01, § 48, 17 вересня 2009 року	ст. 3 ст. 6 §1 ст. 8 ст. 9 ст. 13	(Факти) Стаття 15 «b» цитується в Рекомендації № Rec (2006) 2 щодо Європейських пенітенціарних правил, прийнятій Комітетом міністрів 11 січня 2006 року
«Карт проти Туреччини», № 8917/05, § 38, 3 грудня 2009 року	ст. 6§1	(Факти) Цитується стаття 40 як норма міжнародного права
«Оршуш та інші проти Хорватії», № 15766/03, § 77, 16 березня 2010 року	ст. 6 §1 ст. 14	(Факти) Стаття 15 «b» цитується в Рекомендації № R (2000) 4 Комітету міністрів державам-членам щодо освіти дітей ромів / циган у Європі (схвалена Комітетом міністрів 3 лютого 2000 року)
«Ласка і Ліка проти Албанії», № 12315/04 і № 17605/04, § 33, 20 квітня 2010 року	ст. 3 ст. 6 §1	(Факти) Стаття 15 «b» цитується в Рекомендації № R (2000) 2 Комітету міністрів «Щодо повторного розгляду або поновлення провадження у певних справах на національному рівні після прийняття рішень Європейським судом з прав людини», схваленій Комітетом міністрів 19 січня 2000 року
«Марія Атанасіу та інші проти Румунії», №№ 30767/05 та 33800/06 I,	ст. 6§1 ст. 46 ст.1-П1	(Факти) Стаття 15 «b» цитується в Резолюції (2004) 3, прийнятій Комітетом міністрів 12 травня 2004 року, щодо рішень, які розкривають системну проблему, та в

			§ 81- § 82, 12 жовтня 2010 року		Рекомендації (2004) 6 щодо вдосконалення національних засобів правового захисту
			«Доусетт проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність), № 8559/08, 4 січня 2011 року	ст. 6 ст. 13 ст. 34	(Факти) Стаття 15 «b» цитується в Рекомендації № R (2000) «Щодо повторного розгляду або поновлення провадження у певних справах на національному рівні після прийняття рішень Європейським судом з прав людини» від 19 січня 2000 року
002	ГЕНЕРАЛЬНА УГОДА ПРО ПРИВІЛЕЇ ТА ІМУНІТЕТИ РАДИ ЄВРОПИ	Відкрито до підписання: 02/09/1949 вступ у силу: 10/9/1952 загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися:47	«А. проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність), № 35373/97, 5 березня 2002 року	ст. 6 §1	(Факти) У рішенні про прийнятність звернено увагу на положення щодо привілеїв
			«А. проти Сполученого Королівства», № 35373/97, § 78, ЄСПЛ 2002 X	ст. 6 §1	(Факти і право) Суд посилається на те, що «заходи, вжиті державами, що підписали угоду, та які відображають загальноновизнані норми міжнародного публічного права про державний імунітет, не можуть в принципі вважатися накладенням непропорційного обмеження»
			«Золлманн проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність), № 62902/00, ЄСПЛ 2003 XII	ст. 6 §1 ст. 6 §2	(Факти) У рішенні про прийнятність звернено увагу на положення щодо привілеїв
			«Карт проти Туреччини», № 8917/05, § 35, 8 липня 2008 року	ст. 6 §1	(EN FAIT) Référence aux articles 14 et 15 de l'Accord général sur les privilèges et immunités du Conseil de l'Europe
			«Карт проти Туреччини» [ВП], № 8917/05, § 39, 3 грудня 2009 року	ст. 6 §1	(Факти) Статті 14 і 15 цитуються як норми міжнародного права
010	ПРОТОКОЛ ДО ГЕНЕРАЛЬНОЇ	Відкрито до підписання:	Так само як для Генеральної угоди про привілеї та імунітети Ради Європи (ETS № 02)		

	УГОДИ ПРО ПРИВЛІЄІ ТА ІМУНІТЕТИ РАДИ ЄВРОПИ	6/11/1952 вступ у силу: 11/07/1956 загальна кількість держав, які ратифікували/приєдналися:47	«Карт проти Туреччини» [ВП], № 8917/05, § 40, 3 грудня 2009 року	ст. 6 §1	(Факти) Статті 3 і 5 цитуються як норми міжнародного права
014	ЄВРОПЕЙСЬКА КОНВЕНЦІЯ ПРО СОЦІАЛЬНУ ТА МЕДИЧНУ ДОПОМОГУ	Відкрито до підписання: 11/12/1953 вступ у силу: 1/7/1954 загальна кількість держав, які ратифікували/приєдналися:18	«Стек та інші проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність) [ВП], № 65731/01 і № 65900/01, § 25, ЄСПЛ 2005-X	ст. 14 ст.1-П1	(Факти) Цитується у статті 13 § 4 Європейської соціальної хартії 1961 року
			«Болат проти Росії», № 14139/03, § 52, ЄСПЛ 2006-XI	ст.2-П4 ст.1-П7	(Факти) Цитується у Пояснювальній записці до Протоколу № 7 (ETS No117) як визначення поняття «законне місце проживання»
			«Нолан і К. проти Росії», № 2512/04, § 49, 12 лютого 2009 року	ст. 5 ст. 8 ст. 9 ст. 14 ст. 38 ст.1-П7	(Факти) Стаття 11 цієї Конвенції цитується в Пояснювальній записці до Протоколу № 7 як визначення поняття «законного проживання»
			«Щукін та інші проти Кіпру», № 14030/03, § 76, 29 липня 2010 року	ст. 3 ст. 5 ст.1-П1 ст.3-П4 ст.1-П7	(Факти) Стаття 11 цієї Конвенції цитується в Пояснювальній записці до Протоколу № 7 як визначення поняття «законного проживання»

018	ЄВРОПЕЙСЬКА КУЛЬТУРНА КОНВЕНЦІЯ	Відкрито до підписання: 19/12/1954 вступ у силу: 5/5/1955 загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися:50	«Лейла Шахін проти Туреччини», [ВП], № 44774/98, § 69, ЄСПЛ 2005-ХІ	ст.2-ПІ	(Факти) Цитується у статті 2 Рекомендації № 1353 (1998) про доступ меншин до вищої освіти
019	ЄВРОПЕЙСЬКА КОНВЕНЦІЯ ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ	Відкрито до підписання: 13/12/1955 вступ у силу: 23/2/1965 загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися:12 підписали, але ще не ратифікували:3	«Голдер проти Сполученого Королівства», 21 лютого 1975 року, окрема думка судді Зекія, Серія А. 18	ст. 6 §1	(Окрема думка) На підтримку думки, що «коли передбачалось включити право доступу до судів у договір, це було зроблено в максимально короткі терміни»
			«Болат проти Росії», № 14139/03, § 52, ЄСПЛ 2006-ХІ	ст.2-П4 ст.1-П7	(Факти) Згадується в Пояснювальній записці до Протоколу № 7 (ETS No 117) як визначення поняття «законного місця проживання»
			«Нолан і К. проти Росії», № 2512/04, § 49, 12 лютого 2009 року	ст. 5 ст. 8 ст. 9 ст. 14 ст. 38 ст.1-П7	(Факти) Розділ II Протоколу до цієї Конвенції згадується у Пояснювальній записці до Протоколу № 7 як визначення поняття «законне місце проживання»
			«Щукін та інші проти Кіпру», № 14030/03, § 76, 29 липня 2010 року	ст. 3 ст. 5 ст.1-П1 ст.3-П4 ст.1-П7	(Факти) Розділ II Протоколу до цієї Конвенції згадується у Пояснювальній записці до Протоколу № 7 як визначення поняття «законне місце проживання»

023	ЄВРОПЕЙСЬКА КОНВЕНЦІЯ ПРО МИРНЕ ВИРІШЕННЯ СПОРІВ	Відкрито до підписання: 29/4/1957 вступ у силу: 30/4/1958 загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися:14 підписали, але ще не ратифікували:5	«Блечіч проти Хорватії», [ВП], № 59532/00, § 47, ЄСПЛ 2006-III	ст. 35	(Факти) Цитується у справі Міжнародного суду стосовно певної власності («Ліхтенштейн проти Німеччини»)
024	ЄВРОПЕЙСЬКА КОНВЕНЦІЯ ПРО ВИДАЧУ ПРАВОПОРУШНИКІВ	Відкрито до підписання: 13/12/1957 вступ у силу: 18/04/1960 загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися:49	«Amekrane et autres c. Royaume-Uni» (déc.), no 5961/72, § 18, 11 octobre 1973	ст. 3	(ARGUMENTATION DES PARTIES) Selon le Gouvernement, « [I]orsque les Etats concluent des accords qui excluent l'extradition pour les délits politiques, il n'est pas inhabituel d'excepter des "délits politiques", l'assassinat ou la tentative d'assassinat d'un chef d'Etat. Cette exception est reconnue à l'article 3 de la Convention européenne d'extradition. »
			«Х. проти Нідерландів» (рішення про прийнятність), № 7512/76, 6 липня 1976 року	ст. 7	(Факти і право) «Щодо видачі, то Комісія не зобов'язана розглядати питання про її законність відповідно до законодавства Нідерландів або Європейської конвенції про видачу правопорушників»
			«Лінас проти Швейцарії» (рішення про прийнятність), № 7317/75, 6 липня 1976 року	ст. 5	(Факти і право) «Більше того, Комісія, як приклад, звертає увагу, що Європейська конвенція про видачу правопорушників, розроблена в Раді Європи, жодним чином не зобов'язує органи влади запитуваної держави санкціонувати надання ними доказів і фактів щодо суті обвинувачення або кримінального переслідування»
			«Х. проти Швейцарії» (рішення про прийнятність),	ст. 3 ст. 5	(Факти) Взято до уваги в рішеннях національних судів. Див. також: «Г. проти Німеччини» (рішення про

			№ 9012/80, 9 грудня 1980 року	ст. 8	прийнятність), № 11797/85, 3 жовтня 1986 року; «Гезічі проти Швейцарії» (рішення про прийнятність), № 17518/90, 7 березня 1991 року; «Квінн проти Франції», 22 березня 1995 року, § 48, Серія А. 311; «Шрідер проти Данії» (рішення про прийнятність), № 32085/96, 6 квітня 2000 року; «Ароніка проти Німеччини» (рішення про прийнятність), № 032/01, 18 квітня 2002 року; «Van Thuil проти Нідерландів» (рішення про прийнятність), № 72370/01, 25 листопада 2004 року; «Новік проти України» (рішення про прийнятність), № 48068/06, 13 березня 2007 року; «Рябікін проти Росії» (рішення про прийнятність), № 8320/04, 10 квітня 2007 року; «Насруллоєв проти Росії», № 656/06, §50, 11 жовтня 2007 року
			«Алтун проти Німеччини» (рішення про прийнятність), № 10308/83, § 7, 3 травня 1983 року	ст. 3	(Факти і право) Різниця між ЄКПЛ і цією Конвенцією: «Норма, закладена, наприклад, у статті 3 Європейської конвенції про видачу правопорушників, згідно з якою в екстрадиції може бути відмовлено за політичний злочин, не міститься у ЄКПЛ, яку повинна дотримуватись Комісія»
			«Франція, Норвегія, Данія, Швеція, Нідерланди проти Туреччини» (рішення про прийнятність), № 9940/82, с. 156, 6 грудня 1983 року	ст. 3 ст. 5 ст. 6	(Факти) У доводах сторін. Див. також: «Е.М. Kirkwood проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність), № 10479/83, 12 березня, 1984 року; «Гордєєв проти Польщі» (рішення про прийнятність), № 43369/98 і № 51777/99, 3 травня 2005 року
			«Бозано проти Швейцарії» (рішення про прийнятність), № 9009/80, с. 70, 12 липня 1984 року	ст. 5 ст. 18	(Факти і право) Суд зазначає, що органи влади Швейцарії мають зобов'язання за цією Конвенцією, а також про відсутність зловживання владою, а тому не було порушення ЄКПЛ
			«A. c. Suisse» (déc.), no. 11933/86, 14 avril 1986	ст. 3	(EN FAIT & EN DROIT) La Commission a rappelé que « la règle énoncée, par exemple, à l'article 3 de la Convention européenne d'extradition, permettant de refuser l'extradition pour un délit politique, n'est pas reprise par la [CEDH] dont le respect doit être

				assuré par la Commission».
		«Серінг проти Сполученого Королівства», 7 липня 1989 року, § 86, Series A № 161	ст. 3	(Право) Суд зазначає, що існування більш детальних договорів про екстрадицію не звільняє держав від відповідальності за статтею 3
		«Tappe c. France» (déc.), no. 19479/92, 13 octobre 1993	ст. 5 §1	(EN FAIT & EN DROIT) La Cour a conclu que la détention du requérant avait eu lieu selon les voies légales, c'est-à-dire en accord avec les stipulations de la Convention européenne d'extradition, laquelle faisait partie intégrante du droit français.
		«Venezia c. Italie» (déc.), no. 29966/96, 1er octobre 1996	ст. 3	(MOTIFS DE LA DÉCISION) Comparaison faite par le Gouvernement entre cette convention et un traité d'extradition entre l'Italie et les Etats-Unis.
		«Макдональд та інші проти Словаччини» (рішення про прийнятність), № 72812/01, 16 листопада 2004 року	ст. 4 ст. 5	(Право і вимоги) Цитується як норма міжнародного права
		«Светлорусов проти України» (рішення про прийнятність), № 2929/05, 31 травня 2005 року	ст. 3 ст. 5 ст. 6	(Факти) Статті 1 і 16 цитуються як норми міжнародного права
		«Шамаєв та інші проти Грузії та Росії», № 36378/02, § 266, ЄСПЛ 2005-III	ст. 2 ст. 3	(Факти) Цитується як норма міжнародного права
		«Секу проти Німеччини» (рішення про прийнятність), № 41559/06, 13 березня 2007 року	ст. 18	(Факти і право) Цитується як норма міжнародного права
		«Насруллоєв проти Росії», № 656/06, § 50, 11 жовтня	ст. 3 ст. 18	(Факти) Стаття 16 цитується як норма міжнародного права Див.: «Ісмойлов та інші проти Росії», № 2947/06, § 81,

		2007 року		24 квітня 2008 року
		«Щебет проти Росії», № 16074/07, § 67 і § 68, 12 червня 2008 року	ст. 5	(Факти і право) Суд використовує положення цієї Конвенції для визначення меж зобов'язань держави-члена
		«Худякова проти Росії», № 13476/04, § 35, § 64 і § 65, 8 січня 2009 року	ст. 5 §1 ст. 5 §4	(Факти і право) Суд використовує статтю 16 цієї Конвенції для роз'яснення вимог щодо тимчасового арешту і тримання під вартою
		«Гарькавий проти України», № 25978/07, § 38, § 39 та § 70, 18 лютого 2010 року	ст. 5 §1 ст. 6	(Факти і право) Суд звертає увагу на Конвенцію як на інструмент міжнародного права. Див. також рішення про прийнятність цієї справи (17 лютого 2009 року)
		«Емінбейлі проти Росії», № 42443/02, § 26 та § 46, 26 лютого 2009 року	ст. 5 §1 ст. 5 §2 ст. 5 §4	(Факти і право) «Суд ще раз наголошує на тому, що аби затримання відповідало стандартам «правомірності», таку норму потрібно закріпити у національному законодавстві за підтримки статті 16 § 1 Європейської конвенції про видачу правопорушників»
		«Стефенс проти Мальти» (№ 1), № 11956/07, § 33, § 51 та § 57, 21 квітня 2009 року	ст. 5 §1 ст. 5 §4 ст. 7 ст. 13	(Факти і право) Суд використовує положення цієї Конвенції для оцінки заходів держави-члена та цілей екстрадиції
		«Байсаков та інші проти України», № 54131/08, § 19 та § 69, 8 лютого 2010 року	ст. 13	(Факти і право) Статті 1 і 3 цієї Конвенції цитуються як норми міжнародного права і використовуються у доводах уряду
		«Камишев проти України», № 3990/06, § 27 та § 56, 20 травня 2010 року	ст. 3 ст. 14	(Факти і право) Ця Конвенція цитується як інструмент міжнародного права і використовується у доводах заявника

			«Юлдашев проти Росії», № 1248/09, § 53, 8 липня 2010 року	ст. 3 ст. 5 §1 ст. 5 §4	(Факти) Цитується стаття 16 як норма міжнародного права
			«Абдулажон Ісаков проти Росії», № 14049/08, § 69, 8 липня 2010 року	ст. 3 ст. 5 §1 ст. 5 §4 ст. 13	(Факти) Стаття 16 цитується як норма міжнародного права
			«Карімов проти Росії» № 54219/08, § 59, 29 липня 2010 року	ст. 3 ст. 5 §1 ст. 5 §4 ст. 13	(Факти) Цитується стаття 16 як норма міжнародного права
			«Сілтанов проти Росії», № 15303/09, § 41, 4 листопада 2010 року	ст. 3 ст. 5 §1 ст. 5 §4	(Факти) Цитується стаття 16 як норма міжнародного права
025	ЄВРОПЕЙСЬКА УГОДА ПРО РЕЖИМ ПЕРЕСУВАННЯ ЛЮДЕЙ МІЖ ДЕРЖАВАМИ- ЧЛЕНАМИ РАДИ ЄВРОПИ	Відкрито до підписання: 13/12/1957 вступ у силу: 1/1/1958 загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися: 16 підписали, але не ратифікували: 2	«Рейнтъенс проти Бельгії» (рішення про прийнятність), № 16810/90, 9 вересня 1992 року	ст. 8 §1	(Факти) Цитується Кримінальним судом Антверпена як підґрунтя для нового королівського указу про картки, що посвідчують особу

030	ЄВРОПЕЙСЬКА КОНВЕНЦІЯ ПРО ВЗАЄМНУ ДОПОМОГУ У КРИМІНАЛЬНИХ СПРАВАХ	Відкрито до підписання: 20/4/1959	«Х. проти Австрії» (рішення про прийнятність), № 4428/70, 1 червня 1972 року	ст. 6	(Факти і право) Застереження держав-членів цієї Конвенції. Див. також: «С. проти Німеччини» (рішення про прийнятність), № 8945/80, § 12, 13 грудня в 1983 року
		вступ у силу: 12/6/1962	«Х., Y. і Z. проти Австрії» (рішення про прийнятність), № 5049/71, 5 лютого 1973 року	ст. 6 §3	(Факти) У доводах уряду
		загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися: 49	«Шенк проти Швейцарії» (рішення про прийнятність), № 10862/84, § 11, 6 березня 1986 року	ст. 6	(Факти) Взято до уваги в рішеннях національних судів або національних органів влади. Див. також: «Хаушілдіт проти Данії» (рішення про прийнятність) № 10486/83, 9 жовтня 1986 року; «Шенк проти Швейцарії», № 10862/84, § 28, 12 липня 1988 року; «S. проти Австрії» (рішення про прийнятність), № 12592/86, 6 березня 1989 року; «Ейнарсон проти Ісландії» (рішення про прийнятність), № 22596/93, 5 квітня 1995 року; «Кьоксал проти Нідерландів» (рішення про прийнятність), № 31725/96, 19 вересня 2000 року; «Маматкулов і Абдурасулович проти Туреччини», № 46827/99 і № 46951/99, § 15, 6 лютого 2003 року; «Фредеріксен проти Данії» (рішення про прийнятність), № 23012/02, 16 вересня 2004 року; «Маматкулов і Аскарів проти Туреччини», № 46827/99 і № 46951/99, § 14, ЄСПЛ 2005-I; «Гонгадзе проти України» (рішення про прийнятність), № 34056/02, 22 березня 2005 року; «Гонгадзе проти України», № 34056/02, § 32, ЄСПЛ 2005-XI
		підписали, але не ратифікували: 1	«С. проти Італії» (рішення про прийнятність), № 10889/84, 11 травня 1988 року	ст. 6 §3	(Право) У доводах заявника

			«Калабро проти Італії та Німеччини» (рішення про прийнятність), № 59895/00, § 1, ЄСПЛ 2002-V	ст. 6 §3 (Факти і право) «Суд ще раз наголошує на тому, що в нього немає повноважень щодо забезпечення процесу дотримання інших інструментів, крім ЄКПЛ і протоколів до неї»
			«Сомоджий проти Італії», № 67972/01, § 51, § 52 і § 59-§ 62, ЄСПЛ 2004-IV	ст. 6 (Право) «Суд не вважає за необхідне розглядати дані питання. Він зазначає, що до його повноважень належать питання застосування лише ЄКПЛ і що тлумачення або огляд відповідності інших міжнародних конвенцій не є його завданням (див. «Ді Джіовіне проти Португалії» (рішення про прийнятність), № 39912/98, 31 серпня 1999 року; «Херміда Паз проти Іспанії» (рішення про прийнятність), № 4160/02, 28 січня 2003 року; див. також: «Ді Лаццаро проти Італії», № 31924/96, рішення Комісії від 10 липня 1997 року, «Рішення і звіти» 90-B, стор. 134, стор. 139)»
			«Шамаєв та інші проти Грузії та Росії», № 36378/02, окрема думка судді Ковлера, ЄСПЛ 2005-III	ст. 41 (Окрема думка) «Зрештою, що стосується сум, присуджених заявникам стосовно заявленої моральної шкоди, я хотів би зазначити, що два уряди-відповідачі діяли відповідно до положень Європейської конвенції про взаємну допомогу у кримінальних справах (1959) ...»
			«Ранцев проти Кіпру та Росії», № 25965/04, § 48, § 175 – § 178 і § 241, 7 січня 2010 року	ст. 2 (Факти і право) «Суд зазначає, що і Кіпр, і Росія є сторонами Конвенції про взаємну допомогу і, крім того, уклали двосторонній договір про надання правової допомоги (див. пункти 175 – 185)»
			«Адамов проти Швейцарії», № 3052/06, § 31, § 64 – § 68, і спільна окрема думка суддів Тулкенс, Саджо і Пінто де Альбукерке, 21 червня 2011 року	ст. 5 §1 (Факти, право і окрема думка) Розгляд правомірності арешту заявника у світлі статті 12 цієї Конвенції (імунітет свідків)

035	ЄВРОПЕЙСЬКА СОЦІАЛЬНА ХАРТІЯ	Відкрито до підписання: 18/10/1961	«Справа «Про певні аспекти законів щодо вживання мов у системі освіти Бельгії» проти Бельгії» (по суті), 23 липня 1968 року, Серія А. 6	ст. 8 ст. 14 ст.2-Пі	(Право) В аргументах уряду: «Зі слів уряду Бельгії в ЄКПЛ і Протоколі (1) загалом закладено класичну концепцію свобод на відміну від прав, які відрізняються у цьому сенсі від Загальної декларації прав людини і Європейської соціальної хартії»
		вступ в силу: 26/2/1965			
		загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися: 27	«С.Л. проти Швеції» (рішення про прийнятність), № 4475/70, 24 травня 1971 року	ст. 11	(Доводи сторін) В аргументах: «Проте ці норми не впливають на відносини між сторонами на ринку праці»
		приєдналися, але не ратифікували: 5	«Пані Х. проти Нідерландів» (рішення про прийнятність), № 5763/72, 18 грудня 1973 року	ст. 14 ст.1-Пі	(Вимоги) У доводах заявника. Див. також: «А. проти Нідерландів» (рішення про прийнятність), № 11733/85, 9 травня 1986 року
			«Янг, Джеймс і Вебстер проти Сполученого Королівства», 13 серпня 1981 року, окрема думка судді Соренсена, до якого приєдналися судді Тор Вільямссон і Лагергрєн, Серія А. 44	ст. 11	(Окрема думка) Хартія як доказ того, що «держави-сторони ЄКПЛ не могли погодитися взяти на себе будь-яке міжнародне зобов'язання відповідно до статті 11 і дійшли висновку, що це має бути відрегульовано виключно на національному рівні»
			Е. с. Suède (déc.), no. 11326/85,13 mai 1986	ст. 14	(GRIEFS) La requérante soutenait qu'en appliquant la CEDH il convenait de tenir compte de la Charte. Voir également : M. c. Suède (déc.), no. 11327/85, 13 mai 1986
	«Рада профспілок державної служби та інші проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність), № 11603/85, 20 січня 1987 року	ст. 11	(Право) Хартія як доказ наявності в членів Державної адміністрації права належати до профспілки		

			«Сміт проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність), № 14455/88, 4 вересня 1991 року	ст. 8	(Право) У доводах уряду
			«Сібсон проти Сполученого Королівства», 20 квітня 1993 року, окрема думка судді Моренілла, до якого приєднався суддя Руссо, Серія А. 258-А	ст. 11	(Окрема думка) Хартія як доказ того, що право вступати до організації також заключає в собі право не вступати до неї
			«Сігурдур Сігурйонсон проти Ісландії» 30 червня 1993 року, § 35, і окрема думка судді Мартенса, Серія А. 264	ст. 11	(Право) Хартія як доказ того, що «кожен роботодавець та кожен працівник має право вступати або не вступати до професійних організацій або профспілок без будь-якої шкоди для себе або для своєї посади». (Окрема думка) Ситуація є предметом перевірки з боку установ, яких засновано відповідно до Хартії. Суд не може приймати ту чи іншу сторону у дебатах
			«Густафссон проти Швеції», № 15573/89, § 53, і окрема думка судді Мартенса, до якої приєднався суддя Матчер, «Збірник судових ухвал і рішень», 1996 II	ст. 11	(Право) Хартія як доказ «легітимності колективного договору». (Особлива думка) Хартія як доказ того, що «право на ведення колективних переговорів є якщо не метою, то в будь-якому випадку результатом як позитивного права профспілок на зібрання, так і його похідної – свободи спілок захищати свої професійні інтереси колективними діями». Див. також: «Густафссон проти Швеції» (перегляд), № 28910/95, «Збірник судових ухвал і рішень», 1998 року
			«Хандвокер проти Німеччини» (рішення про прийнятність), № 28610/95, 4 вересня 1996 року	ст. 2 ст. 5 ст. 14	(Вимоги і право) «У зв'язку з тим, що заявник посилається на положення Європейської соціальної хартії, Комісія нагадує, що відповідно до статті 19 ЄКПЛ виключною компетенцією Суду є забезпечення дотримання Високими Договірними Сторонами зобов'язань за ЄКПЛ»

				Див. також: «Кучеренко проти України», № 27347/02, § 28, 15 грудня 2005 року; «Руденки проти України», № 19441/03, § 18, 12 липня 2007 року; «Шейлд проти України» (рішення про прийнятність), № 3460/03, 25 березня 2008 року
			«Ботта проти Італії», 24 лютого 1998 року, § 28, «Збірник» 1998 року	ст. 8 (Право) Хартія як доказ того, що захист права вимагає «більш гнучкого захисного механізму»
			«Національна асоціація викладачів професійних і вищих навчальних закладів» проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність), № 8910/95, 16 квітня 1998 року	ст. 11 (Право) Комісія зазначає, що Комітет незалежних експертів Європейської соціальної хартії розглядає національні положення (ст. 5 Хартії)
			Dev Maden Sen c. Turquie (déc.), no 32980/96, 9 décembre 1999	ст. 11 ст. 17 (EN FAIT, GRIEFS & EN DROIT) La Cour a rappelé que le droit à la négociation collective était reconnu par plusieurs instruments internationaux, en particulier l'article 6 de la Charte sociale européenne.
			«Зелінський та Прадель, Гонсалес та інші проти Франції» [ВП], № 24846/94 і ін., § 60, ЄСПЛ 1999-VII	ст. 6§1 (Право) «Незалежно від цього, французька система управління соціальною службою, яка має спеціальні державні повноваження і контролюється міністерством, є ілюстрацією особливої ролі й обов'язків держав-членів Ради Європи, які можуть виникнути в результаті дії Європейської соціальної хартії, стосовно соціального добробуту їх народів»
			«Явінський проти Словаччини» (рішення про прийнятність), № 33088/96 і ін., § 7, 7 вересня 2000 року	ст. 3 ст. 6§1 ст. 8 ст.11, ст. 13 ст. 14 (Вимоги і право) Заявник заявляє про порушення статті 1 Хартії. Суд «нагадує, що ЄСПЛ не гарантує як таке право на працю, соціальне забезпечення або на охорону здоров'я людини. Ці вимоги несумісні з положеннями ЄСПЛ у значенні статті 35 § 3»

		«Вессес-Бергервот» проти Нідерландів (рішення про прийнятність), № 34462/97, 3 жовтня 2000 року	ст.14 ст.1-П1	(Право) У доводах заявника: «Навіть у 1957 році принципи рівності і (як результат) заборони дискримінації були загальними принципами національного та міжнародного права». Див. також: «Вессес-Бергервот проти Нідерландів», № 34462/97, § 45, ЄСПЛ 2002-IV
		«Зехналова і Зехнал проти Чехії» (рішення про прийнятність), № 38621/97, ЄСПЛ 2002-V	ст. 8	(Факти і право) Заявник посилається на статті 12 і 13 Хартії. Суд зазначає, що до його повноважень не належить «здійснювати огляд дотримання урядами інших договорів, крім ЄКПЛ і протоколів до неї, навіть якщо подібно іншим міжнародним договорам Європейська соціальна хартія (яку як і інші міжнародні договори розробляла РЄ) може стимулювати його до цього»
		«Федерація профспілок нафтовиків та інші проти Норвегії» (рішення про прийнятність), № 38190/97, ЄСПЛ 2002-VI	ст. 11	(Факти і право) Суд описує висновок Європейського комітету соціальних прав. Див. також: «Куа Пуаре проти Франції», № 40892/98, § 29, ЄСПЛ 2003-X
		«Вілсон, Національна спілка журналістів та інші проти Сполученого Королівства», № 30668/96, № 30671/96 та № 30678/96, § 30-§33, §40 і §48, ЄСПЛ 2002-V	ст. 11	(Факти і право) Суд зазначає, що національне законодавство зазнало критику з боку незалежних експертів Комітету соціальної хартії та Комітету МОП з питань свободи зібрань
		«Йенсен і Расмуссен проти Данії» «(рішення про прийнятність), № 52620/99, 20 березня 2003 року	ст. 11	(Факти) Стаття 5 Хартії і практика Комітету цитуються як норми міжнародного права. Див. також: «Хоффман Карлсков проти Данії» (рішення про прийнятність), № 62560/00, 20 березня 2003 року; «Соренсен і Расмуссен проти Данії» (рішення про прийнятність), № 52562/99, 20 березня 2003 року; «Соренсен і Расмуссен проти Данії», № 52562/99 і № 52620/99, § 35, § 36 і § 72, ЄСПЛ 2006-I

			«Сідабрас і Джяутас проти Литви», № 55480/00 і № 59330/00, § 31 і § 47, ЄСПЛ 2004-VIII	ст. 8 ст. 14	(Факти і право) Хартія (ст. 1, § 2) як доказ того, що «далекосяжні заборони на працевлаштування у приватному секторі впливають на приватне життя». Див. також: «Кампаньяно проти Італії», № 77955/01, § 53, ЄСПЛ 2006-IV
			«Coorplan-Jenni GmbH and Hascic проти Австрії» (рішення про прийнятність), № 10523/02, 24 лютого 2005 року	ст. 6	(Факти і право) У доводах заявників. Див. також: «Jurisic and Collegium Mehrerau v. Austria» (рішення про прийнятність), № 62539/00, 24 лютого 2005 року; «Jurisic and Collegium Mehrerau v. Austria», № 62539/00, § 20, § 24 і § 44, 27 липня 2006 року; «Coorplan-Jenni GmbH and Hascic v. Austria», № 10523/02, § 15, § 19 і § 42, 27 липня 2006 року; «Стебницький і Комфорт проти України» (рішення про прийнятність), № 10687/02, 29 травня 2007 року
			«Райніс і Гаспаравічюс проти Литви», № 70665/01 і № 74345/01, § 29, 7 квітня 2005 року	ст. 8 ст. 14	(Факти) Стаття 1 § 2 цитується як норма міжнародного права (заборона дискримінації при прийомі на роботу)
			«Стек та інші проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність), № 65731/01 і № 65900/01, § 25, § 34 і § 52, ЄСПЛ 2005-X	ст. 14 ст.1-III	Суд «враховує це, щоби постановити, що право на соціальну допомогу (не обумовлену попередньою сплатою внесків), яке підпадає під дію статті 1 Протоколу 1, більше не охоплюється неефективними положеннями Соціальної хартії, але до нього застосовується такий самий висновок, що й стосовно соціальної допомоги (обумовленої попередньою сплатою внесків). Немає межі, яка би розділяла соціальні й економічні права від сфери дії ЄКПЛ
			«Тюм Хабер Сен і Чинар проти Туреччини», № 28602/95, § 12, § 24 і § 39, ЄСПЛ 2006-II	ст. 11	(Факти і право) «Хоча Туреччина є однією з двох держав (інша – Греція), які ще не прийняли статтю 5 Європейської соціальної хартії, Комітет незалежних експертів роз'яснив, що положення, яке надавало всім працівникам право створювати професійні спілки, однаково стосується і державних службовців. Суд може підписатися під цим тлумаченням, наданим знаним комітетом. Він також зазначає, що стаття 5

				Європейської соціальної хартії передбачає умови для створення профспілкових організацій для співробітників поліції і збройних сил. Ця стаття повинна застосовуватися без обмежень стосовно інших категорій державних службовців»
			«Евалдссон та інші проти Швеції» (рішення про прийнятність), № 75252/01, 28 березня 2006 року	ст. 11 (Право) «Суд зазначає, що свободи, передбачені статтею 5 Європейської соціальної хартії, співпадають із правами, які гарантуються статтею 11 ЄКПЛ»
			«Lykourazos c. Grèce», no 33554/03, opinion dissidente de M. le juge Spielmann et de Mme la juge Tulkens, CEDH 2006-VIII	ст. 8 (OPINION DISSIDENTE) Références aux affaires Sidabras et Džiautas et Campagnano lesquelles mentionnent l'article 1 § 2 de la Charte en ce que l'interdiction d'occuper un grand nombre d'emplois dans le secteur privé touche à la « vie privée ». Voir également : Vitiello c. Italie, no 77962/01, § 47, 23 mars 2006, et Albanese c. Italie, no 77924/01, § 53, 23 mars 2006.
			Arnolin et autres c. France, nos 20127/03 et al., § 75, 9 janvier 2007	ст. 6 (EN DROIT) « La Cour rappelle qu'elle a déjà jugé que le système français, avec ses organismes gérant un service public, bénéficiant de prérogatives de puissance publique et soumis aux autorités de tutelle ministérielles, illustre le rôle particulier et les devoirs des États membres du Conseil de l'Europe, tels qu'ils peuvent résulter de la Charte sociale européenne, dans la protection sociale de leurs populations. »
			«Об'єднане товариство локомотивобудівельників та пожежників проти Сполученого Королівства», № 11002/05, § 22-§ 24 і § 39, 27 лютого 2007 року	ст. 11 (Факти і право) Хартія як доказ того, що «профспілки мають вільно вирішувати відповідно до своїх правил питання вступу та виключення зі спілки»
			«Старосжик проти Польщі», № 59519/00, § 71, 22 березня 2007 року	ст. 6 §1 (Факти) Цитується у Рекомендації № R (93) 1 Комітету міністрів державам-членам «Про ефективний доступ до закону і правосуддя для найбільш вразливих верств населення». Див.

				також: «Сіальковска проти Польщі», № 8932/05, § 54, 22 березня 2007 року
		«Лучак проти Польщі» (рішення про прийнятність), № 77782/01, 27 березня 2007 року	ст. 14 ст.1-П1	(Факти) Стаття 12 Хартії цитується як норма міжнародного права. Див. також: «Лучак проти Польщі», № 77782/01, § 24 і § 25, 27 листопада 2007 року
		«Karaçay c. Turquie», no 6615/03, § 17, 27 mars 2007	ст. 11	(EN FAIT) Référence à l'article 5 de la Charte en tant que droit international pertinent. Voir également : <i>Urcan et autres c. Turquie</i> , nos 23018/04, § 12, 17 juillet 2008.
		«Satılmış et autres c. Turquie», nos. 74611/01, 26876/02 and 27628/02, § 37, 17 July 2007	ст. 11	(EN FAIT) Référence aux articles 2, 5, 6 de la Charte en tant que droit international pertinent.
		<i>Enerji Yapı-Yol Sen c. Turquie</i> (déc.), no 68959/01, 31 janvier 2008	ст. 11	(EN FAIT) Référence aux articles 5 et 6 de la Charte en tant que droit international pertinent.
		«Нарт проти Туреччини», № 20817/04, § 20, 6 травня 2008 року	ст. 5 §3 ст. 5 §4	(Факти) Стаття 17 Хартії цитується як норма міжнародного права
		«N. проти Сполученого Королівства», № 26565/05, § 24, 27 травня 2008 року	ст. 3	(Право) В аргументах уряду: «Захист, передбачений статтею 3, є абсолютним і основоположним, тоді як положення про охорону здоров'я, що містяться у таких міжнародних документах, як Європейська соціальна хартія і Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права, мають лише рекомендований характер і не забезпечують особі прямого здійснення права»
		«Гювеч проти Туреччини», № 70337/01, § 61, 20 січня 2009 року	ст.3 ст. 5 §3 ст. 5 §4 ст. 6 ст. 13	(Факти) Стаття 17 Хартії цитується як норма міжнародного права

			«Веллер проти Угорщини», № 44399/05, з окремою думкою, що збігається з рішенням Суду, судді Тулкенс, 31 березня 2009 року	ст. 8 ст. 14	(Окрема думка) Суддя Тулкенс посилається на статтю 12 § 4 Соціальної хартії, «у якій зазначено, що національне законодавство не може забезпечити соціальні права своїх власних громадян»
			«Куліковський проти Польщі», № 18353/03, § 34, 19 травня 2009 року	ст. 5 §3 ст. 6 §1 ст. 6 §3 ст. 19	(Факти) Цитується у Рекомендації № R (93) 1 Комітету міністрів державам-членам «Про ефективний доступ до закону і правосуддя для найбільш вразливих верств населення»
			«Vogdur Ólafsson v. Iceland», № 0161/06, § 22 і § 53, 27 квітня 2010 року	ст. 11	(Факти і право) «У зв'язку з цим Суд також взяв до уваги відповідні висновки Європейського комітету соціальних прав (стосовно статті 5 Європейської соціальної хартії)...» Див. також рішення про прийнятність даної справи (2 грудня 2008 року)
048	ЄВРОПЕЙСЬКИЙ КОДЕКС СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	Відкрито до підписання: 16/4/1964 вступ у силу: 17/03/1968 загальна	«Стек та інші проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність), № 65731/01 і № 65900/01, § 25, ЄСПЛ 2005-Х	ст. 14 ст.1-Пі	(Факти) Цитується в статті 13 § 4 Європейської соціальної хартії 1961 року

		кількість держав, які ратифікували/приєдналися: 21 підписали, але не ратифікували: 5	«Карсон і інші проти Сполученого Королівства», № 42184/05, § 49 і § 85, 16 березня 2010 року	ст. 14 ст.1-Пі	(Факти і право) Суд визнає цей договір як відповідний інструмент міжнародного права у сфері соціального забезпечення
058	ЄВРОПЕЙСЬКА КОНВЕНЦІЯ ПРО УСИНОВЛЕННЯ ДІТЕЙ	Відкрито до підписання: 24/4/1967 вступ у силу: 26/4/1968	«Піні та інші проти Румунії», № 78028/01 і № 78030/01, § 139-§ 142, ЄСПЛ 2004-V	ст. 8	(Факти і право) «Зобов'язання, що накладаються на Договірні Сторони статтею 8 ЄКПЛ у сфері усиновлення та вплив усиновлення на відносини між усиновлювачами й усиновленою дитиною», повинні тлумачитися у світлі цієї Конвенції
			«Брлек проти Хорватії» (рішення про прийнятність), № 11223/04, 18 травня 2006 року	ст. 8	(Факти) Цитується як норма міжнародного права
		загальна кількість держав, які ратифікували/приєдналися: 16 підписали, але не ратифікували: 3	«Ескі проти Австрії», № 21949/03, § 37 та спільна окрема думка суддів Тулкенс і Шпільмана, 25 січня 2007 року	ст. 8	(Факти і право) Суд зазначає, що ця Конвенція є обов'язковою для ряду держав-членів і «вимагає згоду матері та, якщо дитина законна, батька на усиновлення їхньої дитини, за винятком визначених законом підстав». (Особлива думка) Цитується для того, щоб підкреслити важливість згоди біологічних батьків
		«Емоне та інші проти Швейцарії», № 39051/03, § 65, 13 грудня 2007 року	ст. 8	(Факти і право) Тлумачення статті 8 у світлі цієї Конвенції (див. «Піні та інші проти Румунії»). Проект переглянутої Конвенції свідчить про «зміцнення ідеї визнання у державах-членах Ради Європи усиновлення партнером одного із біологічних батьків»	

			«Кернз проти Франції», № 35991/04, § 41, 10 січня 2008 року	ст. 8	(Факти) Цитується як відповідний інструмент міжнародного права щодо встановленого законом періоду, який надається біологічним батькам після народження дитини для обмірковування перед тим, як надати згоду на усиновлення
			«Е.В проти Франції», [ВП] № 43546/02, § 77 і окрема думка судді Мулароні, 22 січня 2008 року	ст. 14 ст. 8	(Факти і право) Проект цієї Конвенції цитується як відповідний інструмент міжнародного права. (Окрема думка) Проект цитується на підтримку необхідності існування гарантій, що супроводжують процес усиновлення
			«Демір і Байкара проти Туреччини», [ВП] № 34503/97, § 69, 12 листопада 2008 року	ст. 11	(Право) Цитується як відповідний інструмент міжнародного права для тлумачення ЄКПЛ
			«Курочкін проти України», № 42276/08, § 27, 20 травня 2010 року	ст. 8	(Факти) Стаття 14 цитується як норма міжнародного права
062	ЄВРОПЕЙСЬКА КОНВЕНЦІЯ ПРО ІНФОРМАЦІЮ ЩОДО ІНОЗЕМНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	Відкрито до підписання: 7/6/1968 вступ у силу: 17/12/1969 загальна кількість держав, які ратифікували/приєдналися: 43	«Каралюс і Хубер проти Угорщини і Греції», № 75116/01, § 40, 6 квітня 2004 року	ст. 35	(Факти і право) Недотримання положень цієї Конвенції не може бути предметом розгляду справи у Суді
067	ЄВРОПЕЙСЬКА УГОДА ПРО ОСІБ,	Відкрито до підписання:	«Х і Y проти Сполученого Королівства»	ст. 5 ст. 6	(Факти і право) «Комісія зазначає, що її повноваження передбачено виключно ЄКПЛ і вона не компетентна

	ЯКІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ У ПРОЦЕСІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КОМІСІЇ ТА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ	6/5/1969 вступ у силу: 17/4/1971	(рішення про прийнятність), № 5459/72, § 2, 23 березня 1972 року	ст. 8 ст. 11	розглядати питання щодо відповідності заходів, які вживають Договірні Сторони, положенням цього договору»
		загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися: 26	«Класс проти Німеччини» (рішення про прийнятність), № 15473, § 2, 9 липня 1991 року	ст. 25	(Право) В аргументах уряду
		підписали, але не ратифікували: 3	«S. проти Швейцарії», 28 листопада 1991 року, § 48, Серія А. 220	ст. 6 §3	(Право) Угода як доказ того, «що право обвинуваченого спілкуватися зі своїм адвокатом без участі третьої сторони є частиною основних вимог справедливого судового розгляду»
			«Кемпбелл проти Сполученого Королівства», 25 березня 1992 року, § 50 і § 63, Серія А. 233	ст. 8	(Право) Угоду «не можна тлумачити як таку, що порушує права, гарантовані ЄКПЛ». Угоду не може бути використано для надання дозволу на відкриття кореспонденції затриманого
070	ЄВРОПЕЙСЬКА КОНВЕНЦІЯ ПРО МІЖНАРОДНУ ДІЙСНІСТЬ КРИМІНАЛЬНИХ ВИРОКІВ	Відкрито до підписання: 28/5/1970 вступ у силу: 26/7/1974	«Дрозд і Янушек проти Франції та Іспанії», 26 червня 1992 року, спільна окрема думка суддів Петтіті, Валтікосу і Лопеса Роха, схвалена суддями Уолшем і Шпільманом, Серія А. 240	ст. 5	(Окрема думка) Посилається на цей договір і Пояснювальну записку до нього для підтримки думки про порушення права заявників на свободу та особисту недоторканність
		загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися: 22 підписали, але не ратифікували: 6	«Нікітін проти Росії», № 50178/99, § 37, ЄСПЛ 2004-VIII; «Sundqvist проти Фінляндії» (рішення про прийнятність), № 75602/01, 22 листопада 2005 року	ст.4-П7	(Право) Цитується в Пояснювальній записці до Протоколу № 7

			«Матвеев проти Росії» (рішення про прийнятність), № 26601/02, 1 лютого 2007 року	ст.3-П7	(Факти) Цитуються в Пояснювальній записці до Протоколу № 7
			«Сергій Золотухін проти Росії», № 14939/03, § 107, 10 лютого 2009 року	ст.4-П7	(Право) Суд використовує Пояснювальну записку до Протоколу № 7, у якій є посилання на Європейську конвенцію про міжнародну дійсність кримінальних вироків, для визначення «остаточного рішення»
			«Грорі проти Албанії», № 25336/04, § 90, § 157 і §158, 7 липня 2009 року	ст. 5§1	(Факти і право) Цитується як відповідний інструмент міжнародного права. Суд ще раз повторює, що національний суд використовує цю Конвенцію у своїх оцінках
			«Гарькавий проти України», № 25978/07, § 40-§ 42 і § 71, 18 лютого 2010 року	ст. 5 §1 ст. 6	(Факти і право) Суд використовує цю Конвенцію для пояснення затримання у цій справі. Див. також рішення про прийнятність цієї справи (17 лютого 2009 року)
			«Herbert Wachowski проти Польщі» (рішення про прийнятність), № 32463/06, 2 листопада 2010 року	ст. 6 ст.3-П7	(Факти) Визначення «остаточного рішення», яке міститься у цій Конвенції і використовується в Пояснювальній записці до Протоколу № 7 до ЄКПЛ, цитується як норма міжнародного права

073	ЄВРОПЕЙСЬКА КОНВЕНЦІЯ ПРО ПЕРЕДАЧУ ПРОВАДЖЕННЯ У КРИМІНАЛЬНИХ СПРАВАХ	Відкрито до підписання: 15/5/1972	«Грорі проти Албанії», № 25336/04, § 144, 7 липня 2009 року	ст. 5 § 1	(Право) Цитується у доводах заявника стосовно правової основи його затримання
		вступ у силу: 30/3/1978 загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися: 25 підписали, але не ратифікували: 10	«Гарькавий проти України», № 25978/07, § 43, § 44, § 71 і § 76, 18 лютого 2010 року	ст. 5 § 1 ст. 6	(Факти і право) Суд зазначає, що ця Конвенція використовується у справі, яку раніше розглянуто національним судом. Див. також рішення про прийнятність цієї справи (17 лютого 2009 року)
074	ЄВРОПЕЙСЬКА КОНВЕНЦІЯ ПРО ІМУНІТЕТ ДЕРЖАВ	Відкрито до підписання: 16/5/1972	«Vearncombe та інші проти Німеччини» (рішення про прийнятність), № 12816/87, 18 січня 1989 року	ст. 14	(Факти) Цитується у посиланні на національне законодавство. Див. також: «Калогеропулу та інші проти Греції та Німеччини» (рішення про прийнятність), № 59021/00, ЄСПЛ 2002-Х
		вступ у силу: 11/6/1976	«McElhinney проти Ірландії» [ВП] № 31253/96, 9 лютого 2000 року	ст. 6 ст. 14	(Факти і право) В аргументах сторін. Див. також: «Аль-Адсані проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність), № 35763/97, 1 березня 2000 року; «Фогарті проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність), № 37112/97, 1 березня 2000 року
		загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися: 8	«McElhinney проти Ірландії», [ВП], № 31253/96, § 27,	ст. 6	(Факти і право) У кожному судовому рішенні береться до уваги, зокрема Базельська конвенція про імунітет держав.

	підписали, але не ратифікували: 1	ЄСПЛ2001 XI		Див. також: «Аль-Адсані проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність) № 35763/97, § 57, ЄКПЛ 2001-XI; «Фогарті проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність), № 37112/97, § 30-§ 31, ЄСПЛ 2001-XI
		«Маноїлеску і Добреску проти Румунії» (рішення про прийнятність), № 60861/00, § 74, § 79 і § 85, ЄСПЛ 2005-VI	ст. 6	(Факти і право) Суд посилається на дану Конвенцію як на доказ тенденцій та останніх змін у законодавстві про державний імунітет
		«Цудак проти Литви» (рішення про прийнятність), № 15869/02, 2 березня 2006 року	ст. 6	(Факти) Цитується як норма міжнародного права
		«Hirschhorn c. Roumanie», no 29294/02, § 41, 26 juillet 2007	ст. 6	(EN FAIT) Référence en tant que droit international pertinent
		«Демір і Байкара проти Туреччини» [ВП] (рішення про прийнятність), № 34503/97, § 80, 12 листопада 2008 року	ст. 11	(Право) «Крім того, у справах «McElhinney проти Ірландії», (рішення про прийнятність), «Аль-Адсані проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність) і «Фогарті проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність) Суд взяв до уваги Європейську конвенцію про імунітет держави, яку на той час ратифікували лише вісім держав-членів»
		«Цудак проти Литви», № 15869/02, § 25-§ 27, § 48 і § 50, 23 березня 2010 року	ст. 6§1	(Факти і право) Цитується як норма міжнародного права в доводах і заявника, і уряду. Див. також рішення про прийнятність цієї справи (2 березня 2006 року)

082	ЄВРОПЕЙСЬКА КОНВЕНЦІЯ ПРО НЕЗАСТОСУВА ННЯ СТРОКІВ ДАВНОСТІ ДО ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ЛЮДЯНОСТІ ТА ВОЄННИХ ЗЛОЧИНІВ	Відкрито до підписання: 01/25/1974	«Савонюк проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність), № 63716/00, § 1 ЄСПЛ 2001 VI	ст. 6	Відхиляючи як неприйнятну скаргу заявника про те, що його засудження за воєнні злочини, яке відбулося десятки років тому, було несправедливим, Суд робить посилання на цей договір і стверджує, що ЄКПЛ не встановлює обмеження за часом щодо переслідування за скоєння воєнних злочинів
		вступ у силу: 27/6/2003			
		підписали, але не ратифікували: 1	«Кононов проти Латвії», № 36376/04, § 133 і § 232, 17 травня 2010 року	ст. 7	(Факти і право) Суд використовує цю Конвенцію та інші міжнародно-правові інструменти, щоб визначити, «чи була така дія заборонена міжнародним законом на будь-якому етапі, який передував переслідуванню заявника» (цитуються в примітці 63)
085	ЄВРОПЕЙСЬКА КОНВЕНЦІЯ ПРО ПРАВОВИЙ СТАТУС ДІТЕЙ, НАРОДЖЕНИХ ПОЗА ШЛЮБОМ	Відкрито до підписання: 15/10/1975	«Маркс проти Бельгії», 13 червня 1979 року, § 20, Серія А, № 31	ст. 8 ст. 14	(Факти і право) Договір як доказ розвитку соціальних відносин у Європі
		вступ у силу: 11/08/1978			
			«Джонстон та інші проти Ірландії» 18 грудня 1986 року, § 74, Серія А, № 112	ст. 8	(Право) Договір як доказ розвитку соціальних відносин у Європі
		підписали, але не ратифікували: 4	«М. Б. проти Австрії» (рішення про прийнятність), № 15154 /89, 1 квітня 1992 року	ст. 14 ст.1-Пі	(Факти) Застереження до цієї Конвенції, що визначені в рішенні Верховного Суду про відмову в задоволенні скарги заявника

			«Інци проти Австрії», 28 жовтня 1987 року, § 41, Серія А. № 126	ст. 14 ст.1-П1	(Факти і право) Договір як доказ розвитку соціальних відносин в Європі
			«Мазурек проти Франції», № 34406/97, § 49, ЄСПЛ 2000-П	ст. 14 ст.1-П1	(Право) Договір є доказом того, що «сьогодні держави-члени Ради Європи приділяють велику увагу питанню рівності громадянських прав дітей, які народжені в шлюбі та поза шлюбом»
			«Брауер проти Німеччини», № 3545/04, § 40, 28 травня 2009 року	ст. 8 ст. 14	(Право) Договір є доказом того, що «сьогодні держави-члени Ради Європи приділяють велику увагу питанню рівності між позашлюбними дітьми та дітьми, народженими в шлюбі, щодо їхніх громадянських прав»
090	ЄВРОПЕЙСЬКА КОНВЕНЦІЯ ПРО БОРТЬБУ З ТЕРОРИЗМОМ	Відкрито до підписання: 27/1/1977 вступ у силу: 04/08/1978 загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися: 46 підписали, але не ратифікували: 1	«Оджалан проти Туреччини» (рішення про прийнятність) № 46221/99, 14 лютого 2000 року	ст. 6	(Право) В аргументах уряду: «Такі дії схожі із злочинами, які включено до переліку терористичних актів і викладено в статтях 1 і 2 «Європейської конвенції про боротьбу з тероризмом». Див. також: «Оджалан проти Туреччини», № 46221/99, § 132, 12 березня 2003 року; «Оджалан проти Туреччини» (Велика Палата), № 46221/99, ЄСПЛ 2005-IV.
			«Сегі і Гесторас Про-Амністіа та інші проти Австрії та інших» (рішення про прийнятність), № 6422/02, № 9916/02, ЄСПЛ 2002-V	ст. 6 ст. 8 ст. 10 ст. 11 ст. 13	(Факти) Цитується в «Спільній зовнішній політиці та політиці з питань безпеки» Ради Європейського Союзу (2001/930/CFSP): рекомендація для держав-членів якнайшвидше стати учасниками цієї Конвенції
			«Шамаєв та інші проти Грузії і Росії», № 36378/02, окрема думка судді Ковлера, ЄСПЛ 2005-III	ст. 41	(Окрема думка) «Отже, щодо суми відшкодування моральних збитків, присудженої заявнику, я хотів би зазначити, що обидва уряди діяли відповідно до положень Європейської конвенції про боротьбу з тероризмом 1977 року»

			«А. проти Нідерландів», № 4900/06, § 99, 20 липня 2010 року	ст. 3 ст. 13	(Факти) Цитуються як відповідні матеріали Ради Європи щодо тероризму. Див. також: «А. проти Нідерландів» (рішення про прийнятність), № 4900/06, § 85, 17 листопада 2009 року
098	ДРУГИЙ ДОДАТКОВИЙ ПРОТОКОЛ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРО ВИДАЧУ ПРАВОПОРУШНИКІВ	Відкрито до підписання: 03/17/1978 вступ у силу: 05/06/1983 загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися: 41 підписали, але не ратифікували: 1	«Джуліані проти Молдови» (рішення про прийнятність), № 44981/05, 23 жовтня 2007 року	ст. 6	(Факти) Органи державної влади Молдови намагалися забезпечити право заявника на повторний судовий розгляд відповідно до статті 3 Другого додаткового протоколу до Європейської конвенції про видачу правопорушників
102	ЄВРОПЕЙСЬКА КОНВЕНЦІЯ ПРО ЗАХИСТ ТВАРИН, ПРИЗНАЧЕНИХ НА ЗАБІЙ	Відкрито до підписання: 05/10/1979 вступ у силу: 11/6/1982 загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися: 25 підписали, але не ратифікували: 5	«Чааре Шалом Ве Цедек проти Франції» (Велика Палата), № 27417/95, § 20, ЄСПЛ 2000-VII	ст. 9	(Факти) Застосовується як відповідне міжнародне право

105	ЄВРОПЕЙСЬКА КОНВЕНЦІЯ ПРО ВИЗНАННЯ ТА ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ СТОСОВНО ОПІКИ НАД ДІТЬМИ ТА ПРО ПОНОВЛЕННЯ ОПІКИ НАД ДІТЬМИ	Відкрито до підписання: 05/20/1980 вступ у силу: 01/09/1983 загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися: 37	«Хансен проти Туреччини», № 36141/97, § 86, 23 вересня 2003 року	ст. 8	(Факти) На той час Туреччина не була державою-учасницею цієї Конвенції
106	ЄВРОПЕЙСЬКА РАМКОВА КОНВЕНЦІЯ ПРО ТРАНСКОРДОННЕ СПІВРОБІТ НИЦТВО МІЖ ТЕРИТОРІАЛЬНИ МИ ОБЩИНАМИ ТА ВЛАСТЯМИ	Відкрито до підписання: 21/5/1980 вступ у силу: 22/12/1981 загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися: 37 підписали, але не ратифікували: 2	«Татар і Татар проти Румунії» (рішення про прийнятність), № 67021/01, § 44, 5 липня 2007 року	ст. 2	(Факти) Згадується в резолюції Парламентської Асамблеї Ради Європи № 1430/2005
108	КОНВЕНЦІЯ ПРО ЗАХИСТ ОСІБ У ЗВ'ЯЗКУ З АВТОМАТИЗОВА НОЮ ОБРОБКОЮ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ	Відкрито до підписання: 28/1/1981 вступ у силу: 1/10/1985 загальна кількість	«З. проти Фінляндії (рішення про прийнятність)», № 22009/93, § 95, ЄСПЛ 1997-I «Аманн проти Швейцарії» (Велика Палата), № 27798/95, § 65, ЄСПЛ 2000-II	ст. 8 ст. 8	(Право) Суд посилається на цю міжнародну угоду в інтерпретації статті 8 щодо захисту конфіденційності особистих даних про стан здоров'я (Право) Конвенція як доказ широкого тлумачення терміна «приватне життя». Див. також: «Ротару проти Румунії» (Велика Палата), № 28341/95, § 43, ЄСПЛ 2000-V; «П.Д. та Дж. Г. проти Сполученого Королівства», № 44787/98, § 57, ЄСПЛ 2001-IX

<p>держав, які ратифікували/приєдналися: 43</p> <p>підписали, але не ратифікували: 3</p>	<p>«Софіанопулос та інші проти Греції» (рішення про прийнятність), № 1977-№ 1902, № 1988-№ 1902 і № 1997-№ 1902, ЄСПЛ 2002-X</p>	ст. 9	(Факти) Використовується як відповідне міжнародне право
	<p>«Пек проти Сполученого Королівства», № 44647/98, §78, ЄСПЛ 2003-I</p>	ст. 8	(Право) Конвенція як доказ того, що захист персональних даних має фундаментальне значення для захисту права на повагу до приватного життя (див. рішення у справі «З. проти Фінляндії»)
	<p>«Фон Ганновер проти Німеччини», № 59320/00, § 42, ЄСПЛ 2004 VI</p>	ст. 8	(Факти) Згадується в резолюції № 1165 (1998 р.) Парламентської Асамблеї Ради Європи про право на приватне життя
	<p>«Кемелетін Канлі проти Туреччини», № 22427/04, § 17 і §34, 18 листопада 2008 року</p>	ст. 8	(Факти і право) «Європейський суд з прав людини вважає, що тлумачення поняття «приватне життя» є таким, що відповідає Конвенції Ради Європи від 28 січня 1981 року «Про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних»
	<p>«С. і Мерпер проти Сполученого Королівства», № 30562/04 і № 30566/04, § 41, § 66, § 68, § 76, § 103-§ 104 і § 107, 4 грудня 2008 року</p>	ст. 8 ст. 14	(Факти і право) Суд використовує кілька статей цієї Конвенції для визначення проблемних питань справи
	<p>«Узун проти Німеччини», № 35623/05, § 47, 2 вересня 2010 року</p>	ст. 8	(Право) «У цьому розумінні Суд також послався на Конвенцію Ради Європи від 28 січня 1981 року про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних»

112	КОНВЕНЦІЯ ПРО ПЕРЕДАЧУ ЗАСУДЖЕНИХ ОСІБ	«Справа Дрозд і Янушек проти Франції та Іспанії», № 12747/87, спільна окрема думка суддів Петтіті, Валтікоса і Лопеса Роха, ухвалена суддею Уолшем і Шпільманом, 26 червня 1992 року	ст. 5	(Окрема думка) Ґрунтується на цій Конвенції на підтримку думки про те, що було допущено порушення права заявників на свободу й безпеку
		«ґацісюлеймгноглу проти Італії» (рішення про прийнятність) - Насісґулеймгноғлу с. Італіе , № 23241/94, 20 жовтня 1994 року	ст. 8 ст. 14	(Вимоги і право) Argumentation des parties : la Cour a relevé que la convention invoquée par le requérant ne prévoyait aucun droit pour l'intéressé à être transféré dans son pays d'origine, pareil transfèrement étant soumis à l'accord préalable de l'Etat de condamnation. Dans ces circonstances, l'éloignement du requérant de sa famille était une conséquence inévitable de la détention suite à l'exercice par l'Etat italien de ses prérogatives en matière de répression pénale. La Cour a conclu que cet Etat n'avait aucune obligation spécifique en matière de transfèrement des personnes condamnées. Voir également : Savas c. Italie (déc.), no. 25632/94, 26 février 1997.
		«Вратсідіс проти Греції» (рішення про прийнятність) № 22719/93, 22 лютого 1995 року	ст. 3 ст. 13	(Факти) Зважаючи на рішення національних судів. Див. також: «Каресана проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність), № 31541/96, 29 серпня 2000 року; «Чекалла проти Португалії», № 38830/97, ЄСПЛ 2002-VIII
		«Селмуні проти Франції» (Велика Палата), № 25803/94, § 125, ЄСПЛ 1999-V	ст. 41	(Право) Запит на передачу засудженого до Нідерландів
		«Пальмас проти Італії» (рішення про прийнятність), № 39556/98, 8 листопада 2001 року	ст. 6 § 1	Requête de transfèrement vers l'Italie. Interprétation de la question du délai raisonnable à la lumière de l'article 3 de cette convention.

«Алтосаар проти Фінляндії» (рішення про прийнятність), № 9764/03, 2 грудня 2003 року	ст. 5	(Факти і право) Відповідна конвенція «повинна застосовуватися на користь ув'язненого»
«Алтосаар проти Фінляндії» (рішення про прийнятність), № 9764/03, 15 червня 2004 року	ст. 5	(Факти і право) В аргументах сторін справи
«Кзочанські проти Швеції» (рішення про прийнятність), № 22318/02, 26 жовтня 2004 року	ст. 5	(Факти) Застосовується, як відповідні норми міжнародного права. Див. також: «Шабо проти Швеції» (рішення про прийнятність), № 28578/03, 26 жовтня 2004 року
«Веєрмає проти Фінляндії» (рішення про прийнятність), № 38704/03, ЄСПЛ 2005-VII	ст. 5 ст. 6 ст. 14	(Факти і право) Цитується як відповідне міжнародне право; у доводах уряду та в аргументах Європейського суду з прав людини: «У цьому контексті Суд повинен, зокрема, взяти до уваги положення Конвенції про передачу (екстрадицію) засуджених осіб та її Додаткового протоколу»
«Кзочанські проти Швеції» (рішення про прийнятність), № 22318/02, 27 червня 2006 року	ст. 9 ст. 11 ст. 14 ст.1-П12	(Факти і право) Суд зауважив, що він повинен, зокрема, брати до уваги Конвенцію про передачу засуджених осіб та Додатковий протокол до неї. Суд посилався на цю Конвенцію, щоб прийняти рішення про те, що ймовірний більш тривалий період позбавлення волі в державі виконання вироку не означає, що таке позбавлення волі є довільним. Див. також: «Шабо проти Швеції» (рішення про прийнятність), № 28578/03, 27 червня 2006 року
«Грорі проти Албанії», № 25336/04, § 91-§92 і § 157-§ 158, 7 липня 2009 року	ст.5 § 1	(Факти і право) Використовується як відповідне міжнародне право. Суд вивчає, яким чином національний суд використовував цю Конвенцію у своєму рішенні

			«Гарькавий проти України», № 25978/07, § 45 і §76, 18 лютого 2010 року	ст.5 § 1 ст. 6	(Факти і право) Суд зазначає, що ця Конвенція використовувалася в попередніх рішеннях національних судів. Див. також рішення про прийнятність цієї справи (17 лютого 2009 року)
			«Сміт проти Німеччини», № 27801/05, § 33, 1 квітня 2010 року	ст. 6	(Факти) Використовується як відповідне міжнародне право
			«Буйєн проти Німеччини», № 27804/05, § 34, 1 квітня 2010 року	ст. 6	(Факти) Використовується як відповідне міжнародне право
			«Везір Плепі, Ферсілет Плепі і Міа Тоні Зека проти Албанії і Греції» (рішення про прийнятність), № 11546/05, № 33285/05 і № 33288/05, 4 травня 2010 року	ст.6 § 1 ст. 8	(Факти) Використовується як відповідне міжнародне право
			«Сомоджі проти Угорщини», № 5770/05, § 15, 11 січня 2011 року	ст.5 § 1 ст.5 §5 ст.6 § 1 ст. 9	(Факти) Використовується як відповідне міжнародне право
121	<u>КОНВЕНЦІЯ ПРО ОХОРОНУ АРХІТЕКТУРНОЇ СПАДЩИНИ ЄВРОПИ</u>	Відкрито до підписання: 3/10/1985 вступ у силу:	«Козачоглу проти Туреччини», № 2334/03, § 31, 19 лютого 2009 року	ст. 6 ст.1-ПІ	(Факти) Застосовується як відповідне міжнародне право

		1/12/1987 загальна кількість держав, які ратифікували/приєдналися: 40 підписали, але не ратифікували: 3	«Потомська і Потомський проти Польщі», № 33949/05, § 31 і § 64, 29 березня 2011 року	ст. 1-Пі	(Факти і право) Цитується як відповідна норма міжнародного права та підкреслює цінність і важливість захисту архітектурної спадщини
122	<u>ЄВРОПЕЙСЬКА ХАРТІЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУ ВАННЯ</u>	Відкрито до підписання: 15/10/1985 вступ у силу: 1/9/1988 загальна кількість держав, які ратифікували/приєдналися: 45	«Аюнтамієнто Де М. (Ayuntamiento De М.) проти Іспанії» (рішення про прийнятність), № 15090/89, 7 січня 1991 року	ст. 13 ст. 17	(Вимоги) Заявник посилається на порушення статей 13 і 17 ЄКПЛ та Європейської хартії місцевого самоврядування.
			«Комулайнен проти Фінляндії» (рішення про прийнятність), № 19576/92, 10 жовтня 1994 року	ст. 11 ст. 14	(Право) Хартія є доказом права представників, обраних місцевою громадою, на вільне здійснення ними своїх функцій
			«Ахмед і інші проти Сполученого Королівства», 2 вересня 1998 року, § 52, Збірники ухвал і рішень - 1998 VI	ст. 10	(Право) Суд посилається на цей договір, щоб підкреслити важливість інститутів місцевої демократії
			«Провінція Барі, Соррентіно і Мессі Магна проти Італії» (рішення про прийнятність), № 41877/98, 15 вересня 1998 року	ст. 25	(Вимоги) Італійські закони дають широку автономію територіальним органам щодо імплементації <u>Європейської хартії місцевого самоврядування</u>

			«Олару та інші проти роти Молдови», № 476/07, § 32 і §44, 28 липня 2009 року	ст. 41	(Факти і право) Зазначається як відповідна норма міжнародного права, а стаття 9 використовувалася в доводах заявника
126	ЄВРОПЕЙСЬКА КОНВЕНЦІЯ ПРО ЗАПОБІГАННЯ КАТУВАННЯМ ЧИ НЕЛЮДСЬКОМУ АБО ТАКОМУ, ЩО ПРИНИЖУЄ ГІДНІСТЬ, ПОВОДЖЕННЮ ЧИ ПОКАРАННЮ	Відкрито до підписання: 26/11/1987 вступ у силу: 1/2/1989 загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися: 47	«Н.Г., Г.Г. і Р.А. проти Туреччини» (рішення про прийнятність), № 16311/90, 11 жовтня 1991 року	ст. 3	(Факти) Заявник посилався на ці рішення в національних судах. Див. також: «Доугоз проти Греції», № 40907/98, § 25, ЄСПЛ 2001-II; «Алі і Айша Дюран проти Туреччини», № 42942/02, § 53, 8 квітня 2008 року
			«Загарія проти Італії» (рішення про прийнятність), № 24408/03, 3 червня 2008 року	ст. 3	(EN FAIT) Référence aux articles 1, 10 et 17 de cette convention en tant que droit international pertinent. Voir également: De Pace c. Italie, no 22728/03, § 19, 17 juillet 2008.
			«Наркісо проти Нідерландів» (рішення про прийнятність), № 47810/99, 27 січня 2005 року	ст. 3	(Право) Стаття 1 Конвенції цитується відповідно до Конвенції про запобігання катуванням чи нелюдському або такому, що принижує гідність, поведженню чи покаранню.
			«Читаєв Арбі та Читаєв Адам проти Росії» (рішення про прийнятність), № 59334/00, 30 червня 2005 року	ст. 3	(Право) Стаття 10 § 2 цієї Конвенції цитується відповідно до СРТ. Див. також: «Бітієв та Х. проти Росії» (рішення про прийнятність), № 57953/00, 20 жовтня 2005 року; «Медов проти Росії» (рішення про прийнятність) № 1573/02, 7 вересня 2006 року; «Читаєв і Читаєв проти Росії», № 59334/00, § 97, 18 січня 2007 роки; «Бітієва і Х. проти Росії», № 57953/00 і № 37392/03, § 85, 21 червня 2007 року; «Медов проти Росії», № 1573/02, § 80, 8 листопада 2007 року

			«Родік і інші проти Боснії і Герцеговини», № 22893/05, § 30, 27 травня 2008 року	ст. 3	(Факти) Цитується як відповідна норма міжнародного права
			«Халоловіч проти Боснії і Герцеговини», № 23968/05, § 11, 24 листопада 2009 року	ст. 3 ст. 5 § 1	(Факти) Цитується як відповідна норма міжнародного права. Див. також рішення про прийнятність цієї справи (від 9 грудня 2008 року)
			«Давидова та ін. проти України», № 17674/02 і № 39081/02, § 108, 1 липня 2010 року	ст. 3 ст. 8 ст. 13	(Факти) Зазначаються в доповіді Комісії з прав людини (візит пана Т. Хаммарберга під час його відвідування України 10-17 грудня 2006 року) з метою звернення уваги Комітету міністрів і Парламентської Асамблеї (Страсбург, 26 вересня 2007 року, - CommDH (2007)15)
			«Карабулея проти Румунії», № 45661/99, 13 липня 2010 року	ст. 2 ст. 3 ст. 6 § 1 ст. 13	(Факти) Згадується в Рекомендації № 1159 (1991 року) Парламентської Асамблеї Ради Європи щодо врегулювання та гармонізації правил аутопсії
132	ЄВРОПЕЙСЬКА КОНВЕНЦІЯ ПРО ТРАНСКОРДОННЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ	Відкрито до підписання: 5/5/1989 вступ у силу: 1/5/1993 загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися: 34 підписали, але не ратифікували: 6	«Гроппера Радіо АГ та інші проти Швейцарії», 28 березня 1990 року, окрема думка судді Петтіті, Серія А. 173	ст. 10	(Окрема думка) «Країни Східної Європи вже заохочувалися на шляху до демократії завдяки трансляції (віщуванню) через кордони, і вони хочуть дотримуватися цієї угоди»

			«Аутронік АГ проти Швейцарії», 22 травня 1990 року, § 62, Серія А № 178	ст. 10	(Факти і право) Суд бере до уваги цей договір як відповідний правовий розвиток
			«Нідал проти Швеції» (рішення про прийнятність), № 17505 / 90, 11 січня 1993 року	ст. 10	(Право) «Щодо Європейської конвенції про захист транскордонного телебачення, то заявник також вважає, що загальна заборона на радіомовлення з боку приватних осіб не узгоджується з основним змістом цієї Конвенції, у якій підкреслено принципи вільного потоку інформації та ідей». Див. також: «Товариство Червоного Хреста та інші проти Швеції» (рішення про прийнятність), № 18424/91, 15 січня 1993 року
			«Nederlandse Omroepprogramma Stichting проти Нідерландів» (рішення про прийнятність), № 16844 / 90, 13 жовтня 1993 року	ст. 10	(Право) В аргументаціях Уряду і заявника
			«Петров проти Болгарії» (рішення про прийнятність), № 57883/00, 30 серпня 2006 року	ст. 8 ст. 10	(EN FAIT) Citée en tant que droit international pertinent / (Факти) Цитується як відповідні норми міжнародного права
			«Маноле та інші проти Молдови», № 13936/02, § 53, 17 вересня 2009 року	ст. 10	(Факти) Стаття 7 цитується в Рекомендації № (2000)23 про незалежність і функції регулювальних органів у секторі мовлення, яку було прийнято Комітетом міністрів у грудні 2000 року
139	ЄВРОПЕЙСЬКИЙ КОДЕКС СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	Відкрито до підписання: 6/11/1990	«Карсон та інші проти Сполученого Королівства», № 42184/05, § 49, 16 березня 2010 року	ст. 14 ст.1-П1	(Факти) Цитується як відповідні норми міжнародного права

		загальна кількість держав, які ратифікували/приєдналися: 1 підписали, але не ратифікували: 13			
141	КОНВЕНЦІЯ РАДИ ЄВРОПИ ПРО ВІДМИВАННЯ, ПОШУК, АРЕШТ ТА КОНФІСКАЦІЮ ДОХОДІВ, ОДЕРЖАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ, ТА ПРО ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ	Відкрито до підписання: 8/11/1990 вступ у силу: 1/9/1993	«Teixeira de Castro c. Portugal» (déc.), no 25829/94, 24 juin 1996	ст. 6§1	(EN DROIT) Références dans les arguments du Gouvernement, lequel faisait valoir que le combat à certains types de criminalité, comme celui du trafic de stupéfiants, admettait l'usage de certains moyens de preuve, dans le respect des limites imposées par les droits fondamentaux des intéressés. Cela était notamment le cas de la Convention.
		загальна кількість держав, які ратифікували/приєдналися: 48	«Бакланов проти Росії», № 68443/01, окрема думка судді Ковлер, 9 червня 2005 року	ст.1-П1	(Окрема думка) «Відповідно до статті 1 Європейської конвенції умовне позначення терміна «конфіскація» означає не тільки покарання, але також і «міру, прийняту судом після розгляду у зв'язку з кримінальним злочином або кримінальними проступками, у результаті чого остаточно застосовується позбавлення майна»
			«Дасса Фонд та інші проти Ліхтенштейна» (рішення про прийнятність), № 696/05, 10 липня 2007 року	ст. 7	(Факти і право) «Заходи повинні відповідати зобов'язанням по цій Конвенції, позбавивши співучасників злочину їх доходів»
			«Раманаускас проти Литви» (рішення про прийнятність), № 74420/01, § 50, 5 лютого 2008 року	ст. 6	(Факти і право) Використовуються як відповідні норми міжнародного права. Суд робить посилання на цю Конвенцію, щоб переконатися у важливості використання спеціальних методів розслідування поліцією

			«Аджиговіч проти Росії», № 23202/05, окрема думка судді Ковлер, 8 жовтня 2009 року	ст.1-ПІ	(Окрема думка) «Це рішення було прийнято відповідно до рішення Конституційного Суду Російської Федерації від 8 липня 2004 року, у якому контрабанда грошей була кваліфікована як кримінальний злочин у світлі Конвенції Ради Європи про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом (8 листопада 1990 року). Шкода, що це рішення не відповідає положенням цього документа»
			«Якія Мінхас проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність), № 7618/07, 10 листопада 2009 року	ст. 6§1	(Факти) Цитується як відповідні норми міжнародного права
			«Денисова і Мойсеєва проти Росії», № 16903/03, § 58, 1 квітня 2010 року	ст.1-ПІ	(Право) Суд посилається на цю Конвенцію, щоб проілюструвати законну мету заходів із конфіскації
			«А. проти Нідерландів»», № 4900/06, § 99, 20 липня 2010 року	ст. 3 ст. 13	(Факти) Цитується як відповідні матеріали Ради Європи щодо тероризму. Див. також § 85 рішення про прийнятність цієї справи (17 листопада 2009 року)
148	ЄВРОПЕЙСЬКА ХАРТІЯ РЕГІОНАЛЬНИХ МОВ АБО МОВ МЕНШИН	Відкрито до підписання: 05/11/1992 вступ у силу: 01/03/1998 загальна кількість держав, які	«Полакко і Гарофало проти Італії» (рішення про прийнятність), № 23450/94, 15 вересня 1997 року	ст.3-ПІ	(Право) Комісія вважає, що захист мовних меншин є законно виправданим

		ратифікували/ приєдналися: 25 підписали, але не ратифікували: 8			
150	КОНВЕНЦІЯ ПРО ЦИВІЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬ НІСТЬ ЗА ШКОДУ, ЗАПОДІЯНУ ДІЯЛЬНІСТЮ, ЩО СТАНОВИТЬ НЕБЕЗПЕКУ ДЛЯ НАВКОЛИШНЬО ГО СЕРЕДОВИЩА	Відкрито до підписання: 21/6/1993 загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися: 9	«Балмер-Шафрота і інші проти Швейцарії», 26 серпня 1997 року, окрема думка судді Петтіту, до якого приєдналися судді Gölcüklü, Уолш, Руссо, Валтікос, Лопес Роча та Джамбрек, Збірник рішень 1997 IV	ст. 6	(Окрема думка) «Спільно з іншими міжнародними інститутами Рада Європи у своїй Конвенції про цивільну відповідальність за шкоду, заподіяну діяльністю, що становить небезпеку для навколишнього середовища, підкреслила особливу небезпеку деяких об'єктів, що повинні бути усунутими завдяки новітнім заходам міжнародного права шляхом наділення ефективними засобами правового захисту»
			«Önerüldız проти Туреччини», № 48939/99, § 53-§ 54, 18 червня 2002 року; «Önerüldız проти Туреччини» (ВП), № 48939/99, § 60-§ 61, ЄСПЛ 2004 XII	ст. 2	(Факти) Цитується в національному законодавстві й у судовій практиці. Суд спирається на цю Конвенцію як на доказ того, що головна відповідальність за утилізацію побутових відходів лежить на місцевих органах влади та що робота майданчика для постійної утилізації відходів може бути небезпечною діяльністю
			«Демір і Байкара проти Туреччини» (ВП), № 34503/97, § 82, 12 листопада 2008 року	ст. 11	(Право) «Для того щоб визначити критерії відповідальності держави відповідно до статті 2 (ЄСПЛ) щодо небезпечних видів діяльності, Суд указав на них у рішенні «Önerüldız проти Туреччини», про яке йдеться серед інших у Конвенції про цивільну відповідальність за шкоду, заподіяну діяльністю, що становить небезпеку для навколишнього середовища (ETS № 150 - Лугано, 21 червня 1993 року) та Конвенції про охорону навколишнього середовища за допомогою кримінального права (ETS № 172 - Страсбург, 4 листопада

					1998 року)»
157	РАМКОВА КОНВЕНЦІЯ ПРО ЗАХИСТ НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН	Відкрито до підписання: 1/2/1995	«Полакко і Гарофало проти Італії» (рішення про прийнятність), № 23450/94, 15 вересня 1997 року	ст.3-ПІ	(Право) Комісія розглянула захист мовних меншин законним шляхом
		вступ у силу: 1/2/1998	«Ноак та інші проти Німеччини» (рішення про прийнятність), № 46346/99, ЄСПЛ 2000-VI	ст. 8	(Право) Цитується як відповідне національне законодавство
		загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися: 39	«Чапман проти Сполученого Королівства»(ВП), № 27238/95, § 55, § 83, § 93- § 94, § 98 і § 127, ЄСПЛ 2001-I	ст. 8	(Факти і право) Рамкова конвенція як доказ <i>«народження міжнародного консенсусу серед держав-учасників Ради Європи, що визнають особливі потреби меншин і необхідність захисту їх ідентичності й способу життя ... не тільки для цілей захисту інтересів самих меншин, а й для збереження культурного розмаїття цінностей для всього суспільства»</i> . Проте Суд також використовує Рамкову конвенцію, щоб констатувати складність і чутливість питання. (Окрема думка) Рамкова конвенція як доказ «досить конкретного» консенсусу. Див. також: «Берд проти Сполученого Королівства» (ВП), № 24882/94, § 66, § 94, § 104-§ 105, § 109 і § 130, 18 січня 2001 року; «Костер проти Сполученого Королівства» (ВП), № 24876/94, § 69, § 97, § 107-§ 108, § 112 і § 139, 18 січня 2001 року; «Лі проти Сполученого Королівства» (ВП), № 25289/94, § 57, § 85, § 95-§ 96, § 100 і § 127, 18 січня 2001 року; «Джейн Сміт проти Сполученого Королівства» (ВП), № 25154/94, § 62, § 90, § 100-§ 101 і § 136, 18 січня 2001 року
		підписали, але не ратифікували: 4	«Горжелік та інші проти Польщі» (рішення про	ст. 11	(Факти) Цитується в рішеннях національних судів

		прийнятність), № 44158/98, 17 травня 2001 року		
		«Горжелік та інші проти Польщі», № 44158/98, § 13, § 30-§ 32 і § 62, 20 грудня 2001 року	ст. 11	(Факти і право) Рамкова конвенція як доказ того, що «жоден міжнародний договір ... не визначає поняття національної меншості»
		«Циганська Рада та інші проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність), № 66336/01, 14 травня 2002 року	ст. 8 ст. 11 ст. 14	(Факти) В аргументації заявників
		«Горжелік та інші проти Польщі» (ВП), № 44158/98, § 26, § 34, § 36, § 45-§ 47, § 60-§ 61, § 67-§ 68, § 93 і збігається спільна думка суддів Коста і Жупанчіч, до яких приєднався суддя Ковлер, ЄСПЛ 2004-I	ст. 11	(Факти і право) Рамкова конвенція як доказ необхідності захисту національних меншин (неодмінна умова в демократичному суспільстві) і визнання їх права на свободу зібрання. (Спільна окрема думка) Як доказ того, що немає міжнародного визначення поняття «національна меншина»
		«Халіті та ін. проти Данії» (рішення про прийнятність), № 14712/03, 19 лютого 2004 року	ст. 3	(Факти і право) Цитується як відповідний міжнародний документ і з аргументів заявника. Див. також: «Муратович проти Данії» (рішення про прийнятність), № 14513/03, 19 лютого 2004 року; «Хіда проти Данії» (дек), № 38025/02, 19 лютого 2004 року; «Муратович проти Данії» (рішення про прийнятність), № 14513/03, 19 лютого 2004 року
		Kuharec alias Kuhareca c. Lettonie (déc.), no 71557/01, 7 décembre 2004	ст. 8	(EN FAIT & EN DROIT) Citée en tant que droit international pertinent et invoquée par la requérante

		«Начова та інші проти Болгарії» (ВП), № 43577/98 і № 43579/98, § 78, ЄСПЛ 2005-VII	ст. 2 ст. 14	(Факти) Цитується як відповідні норми міжнародного права
		«Д.Х. і інші проти Чеської Республіки», № 57325/00, § 26-§ 27, 7 лютого 2006 року	ст. 14 ст.2-Пі	(Факти і окрема думка) Опис звітів, наданих урядом відповідно до статті 25 § 1 Рамкової конвенції. Див. також § 18, § 41, § 51, § 66-§ 76, § 134, § 191-§ 192 і § 200 рішення Великої Палати Суду у цій справі (ЄСПЛ 2007-IV)
		«Макус та інші проти Словенії» (рішення про прийнятність), № 26828/06, § 138, 31 травня 2007 року	ст. 8 ст. 13	(Факти) Опис доповіді, прийнятої Консультативним комітетом з Рамкової конвенції
		«Булгаков проти України», № 59894/00, § 35; § 48, 11 вересня 2007 року	ст. 8	(Факти і право) Рамкова конвенція як доказ, що система «українізації» не є несумісною із вимогою ЄСПЛ
		«Balsytė-Lideikienė проти Литви», № 72596/01, § 42, 4 листопада 2008 року	ст. 6 ст. 10	(Факти) Цитується як відповідні норми міжнародного права
		«Френд та інші проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність), № 16072/06 і № 27809/08, § 33, 24 листопада 2009 року	ст. 8	(Факти) У доводах заявника Рамкова конвенція тлумачиться як статті ЄКПЛ

			«Муньос Діас проти Іспанії», № 49151/07, § 33, §34, § 60 і § 64, 8 грудня 2009 року	ст. 14 ст.1-ПІ	(Факти і право) Суд зазначає, що у зв'язку із цим існує зростаючий міжнародний консенсус серед держав-учасників Ради Європи, що визнають особливі потреби меншин і необхідність захисту їх ідентичності й способу життя ... не тільки для цілей захисту інтересів самих меншин, а й для збереження культурного розмаїття цінностей для всього суспільства» (див. пункт 33 вище, зокрема Рамкова конвенція)
			«Орсус та інші проти Хорватії», № 15766/03, § 68-§ 70, § 159, § 164, § 166 і § 174, 16 березня 2010 року	ст. 14 ст.2-ПІ	(Факти і право) Суд опирається на позицію Консультативного комітету з Рамкової конвенції, відповідно до якої «учнів не потрібно розміщати в окремих додаткових навчальних класах на основі їх приналежності до національних меншин, а скоріше на підставі їх навичок і потреб; і як тільки таке розміщення буде необхідним, воно повинно відбуватися протягом обмеженого періоду»
			«Чіботару проти Молдови», № 27138/04, § 24 і § 48, 27 квітня 2010 року	ст. 8	(Факти і право) Застосовується як відповідні норми міжнародного права та використовується в доводах уряду й збігається з окремою думкою судді Мійовіча
			«Куріч та інші проти Словенії», № 26828/06, § 262-§ 263 і § 325, 13 липня 2010 року	ст. 8	(Факти і право) Імплементация Рамкової конвенції цитується в доводах заявника
160	ЄВРОПЕЙСЬКА КОНВЕНЦІЯ ПРО ЗДІЙСНЕННЯ ПРАВ ДІТЕЙ	Відкрито до підписання: 25/1/1996 вступ у силу: 1/7/2000 загальна кількість	«С.П., Д.П. і А.Т. проти Сполученого Королівства» (рішення про прийнятність), № 23715/94, 20 травня 1996 року	ст. 25	(Право) У своєму рішенні Комісія використала цей договір у рамках своїх обмірковувань для уникнення обмежувального або технічного підходу до права на звернення
			«Йохансен проти Норвегії», § 76, 7 серпня 1996 року, Збірник рішень 1996-III	ст.8	(Право) В аргументах уряду

		держав, які ратифікували/приєдналися: 16 підписали, але не ратифікували: 12	«Ігнаколло-Зеніде проти Румунії», № 31679/96, окрема думка судді Марусте, 25 січня 2000 року	ст.8	(Окрема думка) «Також має приділятися увага думці дітей»
			«Еберхард і М. проти Словенії», № 8673/05 і № 9733/05, § 120, 1 грудня 2009 року	ст. 8	(Право) Використано в доводах заявника
161	ЄВРОПЕЙСЬКА УГОДА ПРО ОСІБ, ЯКІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ У ПРОЦЕСІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ	Відкрито до підписання: 5/3/1996 вступ у силу: 1/1/1999 загальна кількість держав, які ратифікували/приєдналися: 35 підписали, але не ратифікували: 6	«Бреннан проти Сполученого Королівства», № 39846/98, § 20, ЄСПЛ 2001-X	ст.6	(Факти) Цитується як відповідні матеріали міжнародного права
			Messina c. Italie (no 3), no. 33993/96, 24 octobre 2002	ст.8	(EN FAIT) Citée dans le droit et la pratique interne pertinent.
			«Глинов проти України» (рішення про прийнятність), № 13693/05, 25 вересня 2006 року	ст.3	(Факти) Цитується як відповідна норма міжнародного права
			«Чайковський проти України», № 2295/06, § 47, 15 жовтня 2009 року	ст. 1 ст. 3 ст. 6 ст. 8 ст.2-П7	(Факти) Цитується як відповідна норма міжнародного права
			«Глинов проти України», № 13693/05, § 41, 19 листопада 2009 року	ст. 3 ст. 5 ст. 8 ст. 34	(Факти) Цитується як відповідна норма міжнародного права

			«Борис Попов проти Росії», № 23284/04, § 43, 8 жовтня 2010 року	ст. 3 ст. 5 § 1 ст. 5 § 5	(Факти) Цитується як відповідні норми міжнародного права
163	ЄВРОПЕЙСЬКА СОЦІАЛЬНА ХАРТІЯ (ПЕРЕГЛЯНУТА)	Відкрито до підписання: 3/5/1996 вступ у силу: 1/7/1999 загальна кількість держав, які ратифікували/приєдналися: 31 підписали, але не ратифікували: 14	«Ботта проти Італії», 24 лютого 1998 року, § 22 і § 30, Збірник рішень суду 1998-I	ст. 8	Стаття 8 (Факти і право) Статтю 15 наведено як відповідне право. Проте посилання на переглянутий варіант Хартії є неприйнятним (відкрита для підписання 4 роки після того, відколи була подана заява)
			«Санчес Навакас проти Іспанії» (рішення про прийнятність), № 57442/00, § 2, ЄСПЛ 2001-VI	ст. 11	(Право) Суд читає статтю 11 ЄКПЛ у світлі статті 28 переглянутої Хартії
			«Зехналова і Зехнал проти Чехії» (рішення про прийнятність), № 38621/97, ЄСПЛ 2002-V	ст. 8	(Факти) Статтю 15 наведено як результат діяльності Ради Європи. Див. також «Молка проти Польщі» (рішення про прийнятність), № 56550/00, ЄСПЛ 2006-IV
			Gheorghe c. Roumanie (déc.), no 19215/04, 22 septembre 2005		(EN FAIT) Référence à l'article 13 de la Charte (révisée) en tant que droit international pertinent.
			«Демір і Байкара проти Туреччини», № 34503/97, § 35 і окрема думка суддів Тюрмана, Фура-Сандстрьома і Поповича, 21 листопада 2006 року	ст. 11	(Факти і право) Хартія як доказ того, що існує «органічний зв'язок між свободою асоціацій і свободою ведення колективних переговорів». (окрема думка) Статут як доказ того, що «право на ведення колективних переговорів є зобов'язанням вести переговори про можливе укладення угоди», і ці обмеження можуть застосовуватися до поліції
			«Демір і Байкара проти Туреччини» (ВП), № 34503/97,	ст. 11	(Факти і право) Суд послався на вираз переглянутої Хартії про те, що право на організацію мало негативний аспект, який виключив угоди «закритого магазину» і ті відносини, що були

			§ 45, § 49, § 77 і § 103, 12 листопада 2008 року		між європейськими та національними системами захисту основних фундаментальних прав
			«Даніленков та інші проти Росії», № 67336/01, § 102, 30 липня 2009 року	ст. 11 ст. 13 ст. 14	(Факти) Стаття 5 переглянутої Хартії наводиться як норми відповідного міжнародного права
			«Йорданова та інші проти Болгарії» (рішення про прийнятність), № 25446/06, 14 вересня 2010 року	ст. 3 ст. 6 ст. 13 ст. 14 ст. 1-П1	(Факти) Стаття 5 переглянутої Хартії наводиться як норми відповідного міжнародного права
			«Анатолій Пономарьов та Віталій Пономарьов проти Болгарії», № 5335/05, § 35, 21 червня 2011 року	ст. 14 ст. 2-П1	(Факти) Пункт 2 статті 17 цієї Хартії наводиться як відповідне міжнародне право
164	КОНВЕНЦІЯ ПРО ЗАХИСТ ПРАВ І ГІДНОСТІ ЛЮДИНИ ЩОДО ЗАСТОСУВАННЯ БІОЛОГІЇ ТА МЕДИЦИНИ: КОНВЕНЦІЯ ПРО ПРАВА ЛЮДИНИ ТА БІОМЕДИЦИНУ	Відкрито до підписання: 4/4/1997 вступ у силу: 1/12/1999 загальна кількість держав, які ратифікували/приєдналися: 28 підписали, але не ратифікували: 7	«Гласс проти Сполученого Королівства», № 61827/00, § 75, ЄСПЛ 2004 II	ст. 8	(Факти і право) Суд заявляє, «що він не вважає, що нормативно-правова база в Сполученому Королівстві жодним чином несумісна зі стандартами, викладеними в Конвенції Ради Європи про права людини та біомедицину»
			«Демір і Байкара проти Туреччини» (ВП), № 34503/97, § 81, 12 листопада 2008 року	ст. 11	(Право) «Під час тлумачення статті 8 ЄСПЛ Суд взяв до уваги стандарти, закріплені в Конвенції про права людини та біомедицину»
			«I.G., M.K. і P.X. проти Словаччини»(рішення про прийнятність), № 15966/04, 22 вересня 2009 року	ст.3 ст. 8 ст. 12 ст. 13	(Факти) Цитується як відповідна норма міжнародного права
			«M.A.K. і P.K. проти Сполученого Королівства»,	ст. 8	(Факти і право) Суд посилається на цю Конвенцію, щоб визначити, чи потрібна згода батьків для опитування другого заявника

			№ 45901/05 і № 40146/06, § 31 і § 77, 23 березня 2010 року		
			«С. Х. та інші проти Австрії», № 57813/00, § 38, 1 квітня 2010 року	ст. 8 ст. 14	(Факти) Цитується як відповідна норма міжнародного права
			«Добромир Борисов Даскалов і інші проти Болгарії» (ріш.), № 27915/06, 3 листопада 2010 року	ст.2 ст. 3 ст. 6 ст. 8 ст. 13	(Факти) Цитується як відповідна норма міжнародного права
165	КОНВЕНЦІЯ ПРО ВИЗНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙ З ВИЩОЇ ОСВІТИ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ РЕГІОНІ	Відкрито до підписання: 11/4/1997 вступ у силу: 1/2/1999 загальна кількість держав, які ратифікували/приєдналися: 51 підписали, але не ратифікували: 4	«Лейла Шахін проти Туреччини» (ВП), № 44774/98, § 136, ЄКПЛ 2005-ХІ	ст.2-ПІ	(Факти і право) «У низці недавно прийнятих інструментів Рада Європи підкреслює ключову роль і важливість вищої освіти в просуванні прав людини й основних свобод та зміцненні демократії»
166	<u>ЄВРОПЕЙСЬКА КОНВЕНЦІЯ ПРО ГРОМАДЯНСТВО</u>	Відкрито до підписання: 6/11/1997 вступ у силу:	Mogos et autres c. Roumanie (déc.), no 20420/02, 6 mai 2004	ст. 3 ст. 5 § 1 ст. 2-П4	(EN FAIT) Référence aux articles 7 et 8 de cette convention en tant que droit international pertinent. En revanche, la convention n'a pas été ratifiée. Voir également: Ghiban c. Allemagne (déc.), no 11103/03, 16 septembre 2004.

		1/3/2000	«Райнер проти Болгарії», № 46343/99, § 89-§ 91, 23 травня 2006 року	ст. 8 ст. 13	(Факти) Цитуються як відповідні матеріали міжнародного права
		загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися:: 20	«Макус та інші проти Словенії» (рішення про прийнятність), № 26828/06, § 136, 31 травня 2007 року	ст. 8	(Факти) Цю Конвенцію не було підписано Словенією
		підписали, але не ратифікували: 9	«Тенасе проти Молдови» (ВП), № 7/08, § 83-§ 86 і § 176-§ 177, 27 квітня 2010 року	ст.3-П1	(Факти і право) Ця Конвенція вважається доречною під час оцінки пропорційності обмежень
			«Кьюрік і інші проти Словенії», № 26828/06, § 260, 13 липня 2010 року	ст. 8 ст. 13 ст. 14	(Факти) Цитується як відповідна норма міжнародного права
167	ДОДАТКОВИЙ ПРОТОКОЛ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРО ПЕРЕДАЧУ ЗАСУДЖЕНИХ ОСІБ	Відкрито до підписання: 18/12/1997	«Алтосаар проти Фінляндії» (рішення про прийнятність), № 9764/03, 2 грудня 2003 року	ст. 5	(Факти і право) Ця Конвенція й Додатковий протокол до неї повинні використовуватися «на користь ув'язненого»
		вступ у силу: 1/6/2000	«Алтосаар проти Фінляндії» (рішення про прийнятність), № 9764/03, 15 червня 2004 року	ст. 5	(Факти і право) Аргументи уряду та заявника
		загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися: 35	«Веєрмає проти Фінляндії» (рішення про прийнятність), № 38704/03, ЄСПЛ 2005-VII	ст. 5 ст. 6 ст. 14	(Факти і право) «ЄКПЛ, наскільки це можливо, слід тлумачити відповідно до інших норм міжнародного права, складовою частиною якого вона є», зокрема, Конвенції про передачу засуджених осіб та Додаткового протоколу до цієї Конвенції
	підписали, але не ратифікували: 3				

			«Грорі проти Албанії», № 25336/04, § 91-§ 92 і § 157, 7 липня 2009 року	ст. 5 § 1	(Факти і право) Цитується як відповідне міжнародне право і Суд повторює те, як національний суд використовує цю Конвенцію у своїй оцінці
			«Гаркавий проти України», № 25978/07, § 46 і § 76, 18 лютого 2010 року	ст. 5 § 1 ст. 6	(Факти і право) Суд зазначає, що цей Протокол застосовується у більш ранньому, вітчизняному періоді. Див. також рішення про прийнятність цієї справи (17 лютого 2009 року)
172	КОНВЕНЦІЯ ПРО ЗАХИСТ ДОВКІЛЛЯ ЗАСОБАМИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА	Відкрито до підписання: 4/11/1998 загальна кількість держав, які ратифікували/приєдналися: 1 підписали, але не ратифікували: 13	«Önerüldiz проти Туреччини» (ВП), № 48939/99, § 53-§ 54, 18 червня 2002 року;	ст. 6	(Факти) Суд посилається на цю Конвенцію у зв'язку зі статтею 6, зазначаючи важливість віднесення до кримінальних злочинів викидання, обробки та зберігання небезпечних відходів, які можуть викликати смерть або серйозні травми
			«Önerüldiz проти Туреччини», № 48939/99, § 59-§ 62, ЄСПЛ 2004-ХІІ		
			«Демір і Байкара проти Туреччини» (ВП), № 34503/97, § 82, 12 листопада 2008 року	ст. 11	(Право) «Для того щоб визначити критерії відповідальності для держави відповідно до статті 2 ЄСПЛ щодо небезпечних видів діяльності Суд згадує рішення у справі «Önerüldiz проти Туреччини» серед інших документів, що згадуються в Конвенції про цивільну відповідальність за шкоду, заподіяну діяльністю, що становить небезпеку для навколишнього середовища (ETS № 150 - Лугано, 21 червня 1993 року) й Конвенції про захист довкілля засобами кримінального права (ETS №172 - Страсбург, 4 листопада 1998 року)»
			«Мейнгоурас проти Іспанії», № 12050/04, § 34, 28 вересня 2010 року	ст. 5 § 3	(Факти) Цитується як відповідна норма міжнародного права
173	КРИМІНАЛЬНА КОНВЕНЦІЯ	Відкрито до підписання: 27/1/1999	«Раманаускас проти Литви» (ВП), № 74420/01, § 50, 5 лютого 2008 року	ст. 6	(Факти і право) Суд робить посилання на цю Конвенцію, щоб визнати важливість використання поліцією спеціальних методів розслідування

	ПРО БОРТЬБУ З КОРУПЦІЄЮ	вступ у силу: 1/7/2002 загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися: 43 підписали, але не ратифікували: 7	«Гужа проти Молдови» (ВП), № 14277/04, § 45, 12 лютого 2008 року «Кайя проти Туреччини» (рішення про прийнятність), № 26623/07, 11 січня 2011 року	ст. 10 ст. 8	(Факти) Цитується як відповідна норма міжнародного права (Факти і право) Цитується на підтримку законності використання спеціальних методів розслідування в боротьбі з корупцією. Див. також: «Дюран та інші проти Туреччини» (рішення про прийнятність), № 39254/07, 11 січня 2001 року і «Айдогду проти Туреччини» (рішення про прийнятність), № 25745/07, 11 січня 2011 року
174	ЦИВІЛЬНА КОНВЕНЦІЯ ПРО БОРТЬБУ З КОРУПЦІЄЮ	Відкрито до підписання: 4/11/1999 вступ у силу: 1/11/2003 загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися: 34 підписали, але не ратифікували: 8	«Гужа проти Молдови» (ВП), № 14277/04, § 46 і § 72, 12 лютого 2008 року	ст. 10	(Факти і право) Цитується як таке, що релевантне неконвенційним матеріалам. Суд посилається на пояснювальні доповіді до цієї Конвенції, щоб вказати на труднощі виявлення корупції на практиці
185	КОНВЕНЦІЯ ПРО КІБЕРЗЛОЧИННІ СТЬ	Відкрито до підписання: 23/11/2001 вступ у силу: 1/7/2004	«К.і. проти Фінляндії» (ріш.), № 2872/02, § 24-§ 26 і § 48, 2 грудня 2008 року	ст. 8 ст. 13	(Факти і право) Статті 15, 18, 21 і 22 наводяться як відповідні норми міжнародного права та використані судом для ілюстрації кіберзлочинності як гарантій злочину, що містяться у статтях 8 і 10 ЄКПЛ.

		загальна кількість держав, які ратифікували/приєдналися: 31 підписали, але не ратифікували: 16			
186	ДОДАТКОВИЙ ПРОТОКОЛ ДО КОНВЕНЦІ ПРО ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ ТА БІОМЕДИЦИНУ, ЯКИЙ СТОСУЄТЬСЯ ТРАНСПЛАНТАЦІ Ї ОРГАНІВ І ТКАНИН ЛЮДСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ	Відкрито до підписання: 24/1/2002 вступ у силу: 1/5/2006 загальна кількість держав, які ратифікували/приєдналися: 12 підписали, але не ратифікували: 8	«С. Х. та інші проти Австрії», № 57813/00, § 39, 1 квітня 2010 року	ст. 8 ст. 14	(Факти) Цитується як відповідна норма міжнародного права
190	ПРОТОКОЛ, ЩО ВНОСИТЬ ЗМІНИ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КОНВЕНЦІ ПРО БОРОТЬБУ З ТЕРОРИЗМОМ	Відкрито до підписання: 15/5/2003 загальна кількість держав, які ратифікували/приєдналися: 31 підписали, але	«А. проти Нідерландів», № 4900/06, § 99-§ 100, 20 липня 2010 року	ст. 3 ст. 13	(Факти) Цитується Радою Європи як матеріали з тероризму. Див. також § 85 і § 87 ухвали про прийнятність у цій справі (17 листопада 2009 року)

		не ратифікували: 15			
195	ДОДАТКОВИЙ ПРОТОКОЛ ДО КОНВЕНЦІЇ ПРО ПРАВА ЛЮДИНИ ТА БІОМЕДИЦИНУ, ЯКИЙ СТОСУЄТЬСЯ БІОМЕДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ	Відкрито до підписання: 25/1/2005 вступ у силу: 1/9/2007 загальна кількість держав, які ратифікували/приєдналися: 6 підписали, але не ратифікували: 16	«Во проти Франції» (ВП), № 53924/00, § 84, ЄКПЛ 2004-VIII	ст. 2	(Факти і право) Європейський суд підкреслює, що ця Конвенція не визначає терміна «людська істота»
196	КОНВЕНЦІЯ РАДИ ЄВРОПИ ПРО ЗАПОБІГАННЯ ТЕРОРИЗМУ	Відкрито до підписання: 16/5/2005 вступ у силу: 1/6/2007 загальна кількість держав, які ратифікували/приєдналися: 28 підписали, але не ратифікували: 15	«Кафкаріс проти Кіпру», (ВП), № 21906/04, § 101 і окрема думка суддів Тулькенса, Кабрал Баррето, Фура-Санстрьома й Шпільмана та Йебенса, 12 лютого 2008 року	ст. 3	(Факти і право) Суд «взяв до уваги також зростання стурбованості щодо поводження з особами, які довгостроково ув'язнені, зокрема пропозицій, відображених у низці текстів Ради Європи». (Окрема думка) Оцінка Суду про те, що там немає чіткої тенденції щодо процедури дострокового звільнення: «досить просто з'явиться незгодженість із документами Ради Європи»
			«А. проти Нідерландів», № 4900/06, § 99 і § 101, 20 липня 2010 року	ст. 3 ст. 13	Цитується Радою Європи як матеріали з питань тероризму. Див. також § 85 і § 87 ухвали про прийнятність у цій справі (17 листопада 2009 року)

197	КОНВЕНЦІЯ РАДИ ЄВРОПИ ПРО ЗАХОДИ ЩОДО ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ	Відкрито до підписання: 16/5/2005	«Сіліадін проти Фпанції», № 73316/01, § 111, СКПЛ 2005-VII	ст. 4	(Факти і право) Іменуються відповідними нормами міжнародного права
		вступ у силу: 1/2/2008	V.T. c. France, no. 37194/02, §25, 11 septembre 2007	ст. 3 ст.4 § 2	(EN DROIT) La Cour s'est appuyée sur le préambule de cette convention pour souligner qu'elle juge la prostitution incompatible avec les droits et la dignité de la personne humaine dès lors qu'elle est contrainte.
		загальна кількість держав, які ратифікували/приєдналися: 34 підписали, але не ратифікували: 9	«Ранцев проти Кіпру та Росії», № 25965/04, § 160, § 162-§ 174, § 281-§ 282, § 285-§ 286, § 289, § 296 і § 307, 7 січня 2010 року	ст. 4	(Факти і право) Суд використовує кілька статей із цієї Конвенції для оцінки проблемних питань у справі
198	КОНВЕНЦІЯ ПРО ВІДМИВАННЯ, ПОШУК, АРЕШТ ТА КОНФІСКАЦІЮ ДОХОДІВ, ОДЕРЖАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ	Відкрито до підписання: 16/5/2005	«Gabrić проти Хорватії», № 9702/04, § 25, 5 лютого 2009 року	ст. 1-Пі	(Право) Цитується в доводах уряду
		вступ у силу: 1/5/2008 загальна кількість держав, які ратифікували/приєдналися: 22 підписали, але не ратифікували: 12	«А. проти Нідерландів», № 4900/06, § 99,	ст. 3 ст. 13	(Факти) Цитується Радою Європи як матеріали з тероризму.

			20 липня 2010 року		Див. також «А. проти Нідерландів» (рішення про прийнятність), № 4900/06, § 85, 17 листопада 2009 року
199	РАМКОВА КОНВЕНЦІЯ РАДИ ЄВРОПИ ПРО ЗНАЧЕННЯ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ ДЛЯ СУСПІЛЬСТВА	Відкрито до підписання: 22/10/2005 загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися: 12 підписали, але не ратифікували: 5	«SCEA Ferme de Fresnoy проти Франції» (рішення про прийнятність), № 61093/00, ЄСПЛ 2005-ХІІІ	ст. 1-ІІІ	(Факти) Суд посилається, зокрема, на текст цієї Конвенції, у якому йдеться про те, що збереження культурної спадщини та її стале використання спрямовані на розвиток людського потенціалу та якості життя. (EN FAIT) Références aux articles 1 et 6 en tant que droit international pertinent. La Cour renvoie à la conventioncadre en ce qu'elle affirme notamment que la conservation du patrimoine culturel et architectural et son utilisation durable ont comme but le développement humain. Voir également : Kozacıoğlu c. Turquie, no. 2334/03, §§ 19 et 33, 31 juillet 2007.
			Debelianovi c. Bulgarie, no 61951/00, §§ 40 et 54, 29 mars 2007		
			«Козачоглу проти Треччини» (рішення про прийнятність), № 334/03, § 32-§ 33, 19 лютого 2009 року	ст. 6 ст. 1-ІІІ	(Факти) Цитується як відповідна норма міжнародного права
200	КОНВЕНЦІЯ РАДИ ЄВРОПИ ПРО НЕДОПУЩЕННЯ БЕЗГРОМАДЯН СТВА У ЗВ'ЯЗКУ З ПРАВОНАСТУП НИЦТВОМ ДЕРЖАВ	Відкрито до підписання: 19/5/2006 загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися: 6 підписали, але не ратифікували: 2	«Макус і інші проти Словенії» (рішення про прийнятність), № 26828/06, 31 травня 2007 року	ст. 8	(Факти) Конвенція не вступила в силу

			«Кьорік і інші проти Словенії», № 26828/06, § 261, 13 липня 2010 року	ст. 8 ст. 13 ст. 14	(Факти) Цитується як відповідний міжнародний документ. Ця Конвенція набула чинності 1 травня 2009 року. Словенія не підписала цю угоду
202	ЄВРОПЕЙСЬКА КОНВЕНЦІЯ ПРО УСИНОВЛЕННЯ ДІТЕЙ (ПЕРЕГЛЯНУТА)	Відкрито до підписання: 27/11/2008 загальна кількість держав, які ратифікували/ приєдналися: 3 підписали, але не ратифікували: 12	«Курочкін проти України», № 42276/08, § 27, 20 травня 2010 року	ст. 8	(Факти) Цитується як відповідна норма міжнародного права